Řečické zajímavosti

Datum vydání: 23. 6. 2020, číslo 2, ročník XLV

Vážení čtenáři, je čas řečické poutě a spolu s ní také druhého letošního čísla Řečických zajímavostí, které se k vám vrací po těžkém a složitém období, které způsobila koronavirová krize. Doufáme, že si při listování v pouťovém čísle užijete chvíle klidu, odpočinku a pohody. Zároveň bychom vám za celou redakci a Město Kardašova Řečice chtěli popřát krásně a příjemně strávený čas o pouti, teplé a slunečné léto a dětem zábavné prázdniny…

A na co se můžete těšit uvnitř tohoto čísla?

FOTOGALERIE NADCHÁZEJÍCÍ AKCE INFORMACE Z MĚSTKÉHO ÚŘADU

KOMENTÁŘE DŮLEŽITÝCH UDÁLOSTÍ POHLEDY DO HISTORIE DENÍK CESTOVATELE

Řečičtí divadelníci se zúčastnili charitativního závodu Neon run pro Kuře, který pomáhal vybírat peníze pro sbírku Pomozte dětem (foto: B. Volfová)

Dětský den 2020 (foto: N. Semerád)

Obsah:	strana
Fotogalerie	2, 39-40
Nadcházející akce	3
Z městského úřadu	4-11
Události, zajímavosti, komentáře	11-20
Divadlo	21
Hasiči	22-25
Sport	26-28
Lidé z Řečice	29-33
Historie	34-35
Inzerce	36-37
Soutěž	42

Dětský den 2020 a vpravo věž na sušení hadic v areálu hasičské zbrojnice (foto: N. Semerád)

Řečičtí hasiči dostali k nové hasičské zbrojnici od spřáteleného SDH Rudník-Arnultovice dárek v podobě vyřezávané dřevěné plastiky zbrojnice (foto: SDH Rudník-Arnultovice).

Nadcházející akce

23.-25. 6. **„Naši furianti“** na otáčivém hledišti v Týně nad Vltavou – repríza Divadelního spolku J. K. Tyl, vždy od 21:30.

27. 6. Tradiční **Pouťové podium**. Program začíná v 17 hodin. Vystoupí: Řečická kapela, Aerobic team Kardaška, Petra Černocká a Jiří Pracný a kapela Baret. Také proběhne křest nové knihy Václava a Zdenky Maršíkových „Pamět starých cest“.

3. 7. **Letní kino – Poslední aristokratka** na fotbalovém hřišti. Pořádá Fotbalový klub Kardašova Řečice.

3. - 4. 7. **„Naši furianti“** na nádvoří zámku v Jindřichově Hradci – repríza Divadelního spolku J. K. Tyl, vždy od 21:00.

11. 7. **Benátská noc v Nítovicích**. Vystoupí Bohemian swing band. Dále se můžete těšit na slavnostní osvětlení rybníka a návsi, na lodičky, ohňostroj a občerstvení.

18. 7. **Myslivecké slavnosti v Mnichu – 7. ročník**. Na programu bude umělecké rychlořezání motorovou pilou a mnoho dalších tradičních atrakcí.

1. 8. **8. ročník řečického půlmaratonu** – závod v rámci Mistrovství Jihočeského kraje. Závod bude probíhat na trati 21,1 nebo 10,5 km. Start v 18:00 na náměstí Jaromíra Hrubého.

28. 8. **Letní kino – 3Bobule** na fotbalovém hřišti. Pořádá Fotbalový klub Kardašova Řečice.

16. 9. **T-Mobile Olympijský běh.** Tradiční celorepublikový závod odstartuje v 18:00 ze zámeckého mostu na Červené Lhotě. V 17:00 odjezd od „moštárny“.

Vydává Městský úřad v Kardašově Řečici jako čtvrtletník, IČO 00246905. Povoleno Ministerstvem kultury České republiky pod č. j. MK ČR E 11665. **Redakční rada**: Zdenka Maršíková, Jiřina Tůmová, Karel Sláma, Jitka Vondrková, František Beneš. **Redakce**: Andrea Rejhonsová, Aneta Chvojková. **Redakce si vyhrazuje právo článek zkrátit. S obsahem čtenářských příspěvků se redakce zpravodaje nemusí vždy ztotožňovat.** Fotka na úvodní straně © Nikola Semerád. Příspěvky můžete posílat na mail: **recicke.zajimavosti@seznam.cz**

Z městského úřadu – slovo starosty města

Ohlédnutí za koronavirem a návrat k normálnímu životu

Autor: Petr Nekut

Po určitém útlumu, způsobeném nouzovým stavem v důsledku pandemie koronaviru, který omezil společenský a kulturní život ve městě, se tento vrací opět k normálu. Nouzový stav splnil svůj účel, nikdo ve městě se nenakazil a lidé svou disciplinovaností přispěli ke zvládnutí pandemie. V nelehké době byla přijímána opatření, která výrazným způsobem zasáhla do našich životů, zaběhnutých stereotypů a omezila naše běžné každodenní chování. Chtěl bych spoluobčanům za disciplinovanost a solidaritu poděkovat, za to, že nařízená pravidla dodržovali a řídili se jimi. Vím, že to nebylo vždy jednoduché, zejména pro naši mládež, ale i pro seniory. Pozitivní zpráva je, že v našem městě nikdo nakažen nebyl a v celém našem okrese bylo nakažených minimum.

Město se snažilo proti nákaze bojovat všemi dostupnými prostředky. Chci poděkovat všem, kteří nám při tom pomáhali a podporovali nás. Josefu Svobodovi z Mnichu za poskytnutí významného finančního daru, který jsme použili především na nákup dezinfekčních prostředků, firmě Čevak za financování mimořádného čísla našich novin, modelářům za výrobu ochranných štítů, ženám, šijícím ochranné roušky i všem dobrovolníkům, pomáhajícím ve svém okolí. Velmi si každé pomoci vážíme.

Společenský život se téměř zastavil, ale všechny základní služby, obchody s potravinami či hygienickými potřebami, lékárna i lékařské ordinace nadále fungovaly. Chci tímto poděkovat všem prodavačkám, zdravotníkům, pracovníkům služeb i všem ostatním, kteří zajišťovali základní chod města. Mezi ně patří i zaměstnanci městského úřadu, kteří i v omezených podmínkách pokračovali ve své práci, zajišťovali čistotu a pořádek ve městě či podávali celou řadu žádostí o dotace z nejrůznějších dotačních titulů, protože život se nezastavil a museli jsme být připraveni na dobu po karanténě. Proběhlo také výběrové řízení na rekonstrukci domu čp. 365 a tato se rozběhla naplno, došlo k výměně dopravního značení v celém katastru, pokračovala práce na přípravě obchvatu města a změně územního plánu.

Novinky – informační směrové cedule a cisterna na zalévání (foto: MěÚ KŘ)

Novinky z technických služeb

Naše technické služby jsou dnes vybaveny celou řadou nových výkonnějších strojů a zařízení, jež pomáhají lépe zvládat narůstající potřeby při údržbě a obsluze městských pozemků, mobiliáře a pořádku ve městě. Posílili jsme počet kontejnerů na tříděný odpad, pořídili techniku na jejich obsluhu a celou řadu strojů na sečení a údržbu zeleně. Tato technika však má omezenou životnost a je třeba ji neustále obnovovat a my se snažíme k tomu využívat zejména některé dotační tituly, což se nám v mnoha případech povedlo. V poslední době jsme získali dotace z Jihočeského kraje, s jejichž pomocí jsme pořídili novou sekačku, pilu, křovinořez a rovněž tak elektrocentrálu pro hasiče.

Investiční akce…

Poskytujeme celou řadu příspěvků pro místní sportovní a společenské organizace, zajistila se doprava dětí z Mnichu do školy, probíhá rekonstrukce bytů v Lažanech, rekonstrukce dětského hřiště u Kulturního domu a celá řada dalších akcí, které nejsou na první pohled vidět. Pokračujeme i v obnově a rozšiřování městské zeleně a výsledky jsou již v současné době vidět, protože rozkvetla celá řada dříve neudržovaných ploch. Na údržbu zeleně jsme pořídili i cisternu na zalévání s celou řadou dalších funkcí, která výrazně pomůže udržovat městskou zeleň v dobrém stavu zejména během suchého období.

V současné době již připravujeme i některé kulturní akce, tak jak umožňuje legislativa. Začali jsme dětským dnem 6. června, následovalo otevření nové hasičské zbrojnice 13. června a bude i tradiční řečická pouť.

Výhled do budoucna

Dopady pandemie se znatelně promítnou do daňových příjmů. Město má naštěstí dostatečné rezervy z přebytků hospodaření v minulých letech, které nyní zapojíme do rozpočtu, takže propad nebude tak dramatický. Na druhé straně nás těší zájem o výstavbu rodinných domů v našem městě i zájem o byty a chceme tomu vyjít vstříc přípravou některých stavebních parcel na obecních pozemcích na Hůrkách i stavbou nové bytovky. Stojí před námi celá řada úkolů a já věřím, že je společně zvládneme.

Přeji všem pevné zdraví, mám vás všechny rád, myslím na vás a věřím, že společně nelehkou dobu překonáme.

Nové zahradnické nářadí na údržbu zeleně ve městě (foto: MěÚ KŘ)

Benátská noc 11. 07. 2020

Nítovice

Již páté setkání v Nítovicích. Bohatý program pro malé i velké, občerstvení všeho druhu, živá hudba k tanci i poslechu. Občané Nítovic se na vás těší.

Důležité informace

Městský úřad

Tel: 384 383 031

Web: www.kardasova-recice.cz

Mail: posta@kardasova-recice.cz

Úřední hodiny:

Pondělí: 8:00 - 11:30, 12:30 - 17:00

Úterý: neúřední den *(7:00-11:30, 12:30-15:30)*

Středa: 8:00 - 11:30, 12:30 - 17:00

Čtvrtek: neúřední den *(7:00-11:30, 12:30-15:30)*

Pátek: neúřední den *(7:00-11:30, 12:30-13:30)*

Knihovna

Tel: 384 382 092

Mail: knihovna.krecice@gmail.com

Výpůjční doba:

Pondělí: 8:00 - 11:00, 13:00 - 18:00

Úterý: Zavřeno

Středa: 8:00 - 11:00, 13:00 - 18:00

Čtvrtek: 8:00 - 11:00, 13:00 - 15:00

Pátek: 8:00 - 12:00

Sběrný dvůr

Provozní doba (duben-říjen)

Středa: 16:00 – 18:00

Sobota: 9:00 – 11:00

Kompostárna

Provozní doba (květen-listopad):

Středa: 14:00 – 16:30

Sobota: 10:00 – 12:00

Nebo po tel. domluvě (384 383 031)

Svoz bioodpadu vždy v lichém týdnu – každý pátek.

Lékaři

MUDr. Martina Janoušková (prakt. lékař pro dospělé) – **384 382 183**

MUDr. L'ubica Horkayová (gynekologická ord.) – **728 849 541**

MUDr. Jana Slavíková (prakt. lékař pro dospělé) – **384 383 610**

MUDr. Jana Sedláčková (prakt. lékař pro děti a dorost) – **725 373 032**

MUDr. Ilona Žídková (stomatologická ordinace) – **384 382 254**

Lékárna Benátky – PharmDr. Jitka Dvořáková – **384 383 029**

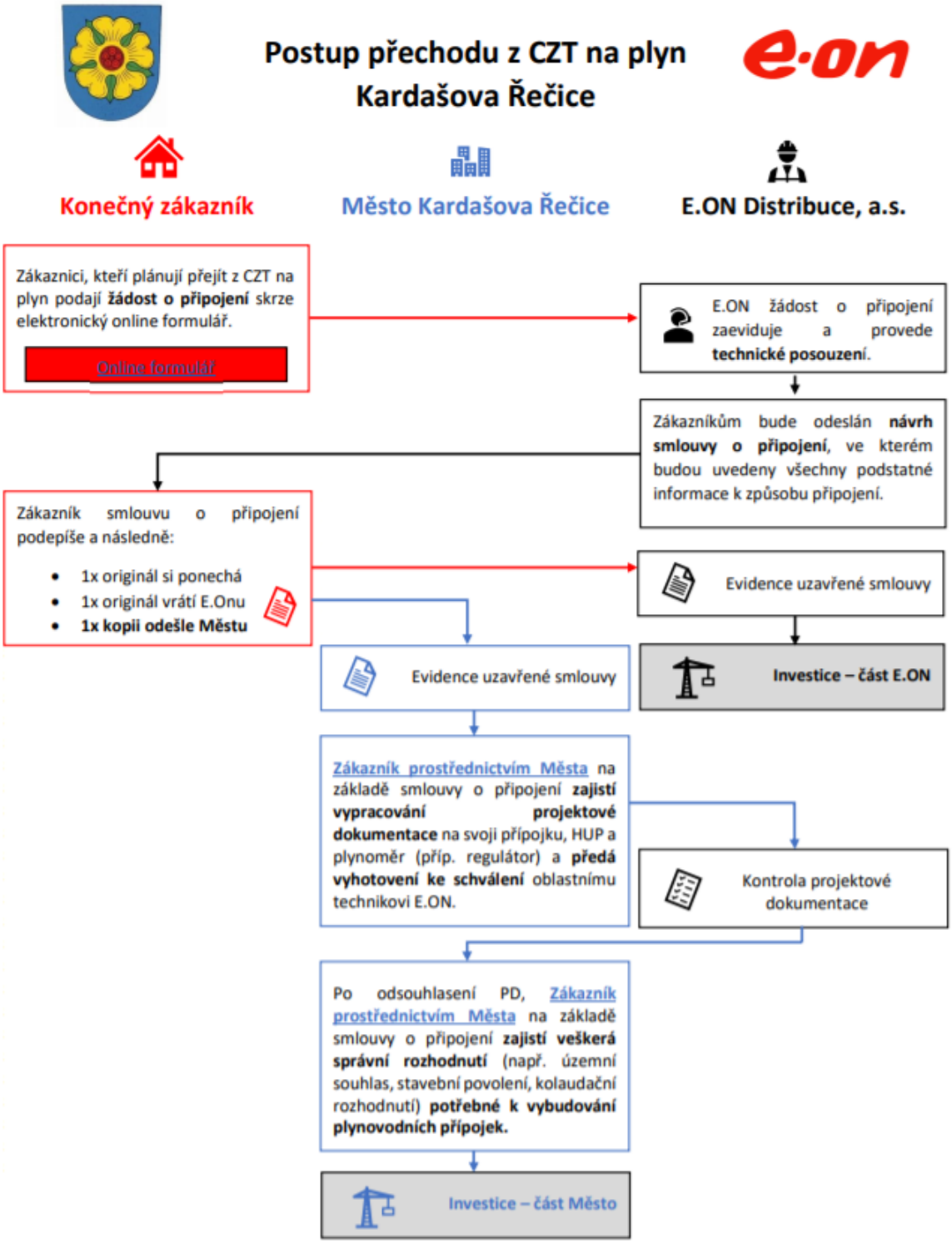
Upozornění občanům, kteří chtějí dostávat hlášení městského rozhlasu do e-mailové pošty:

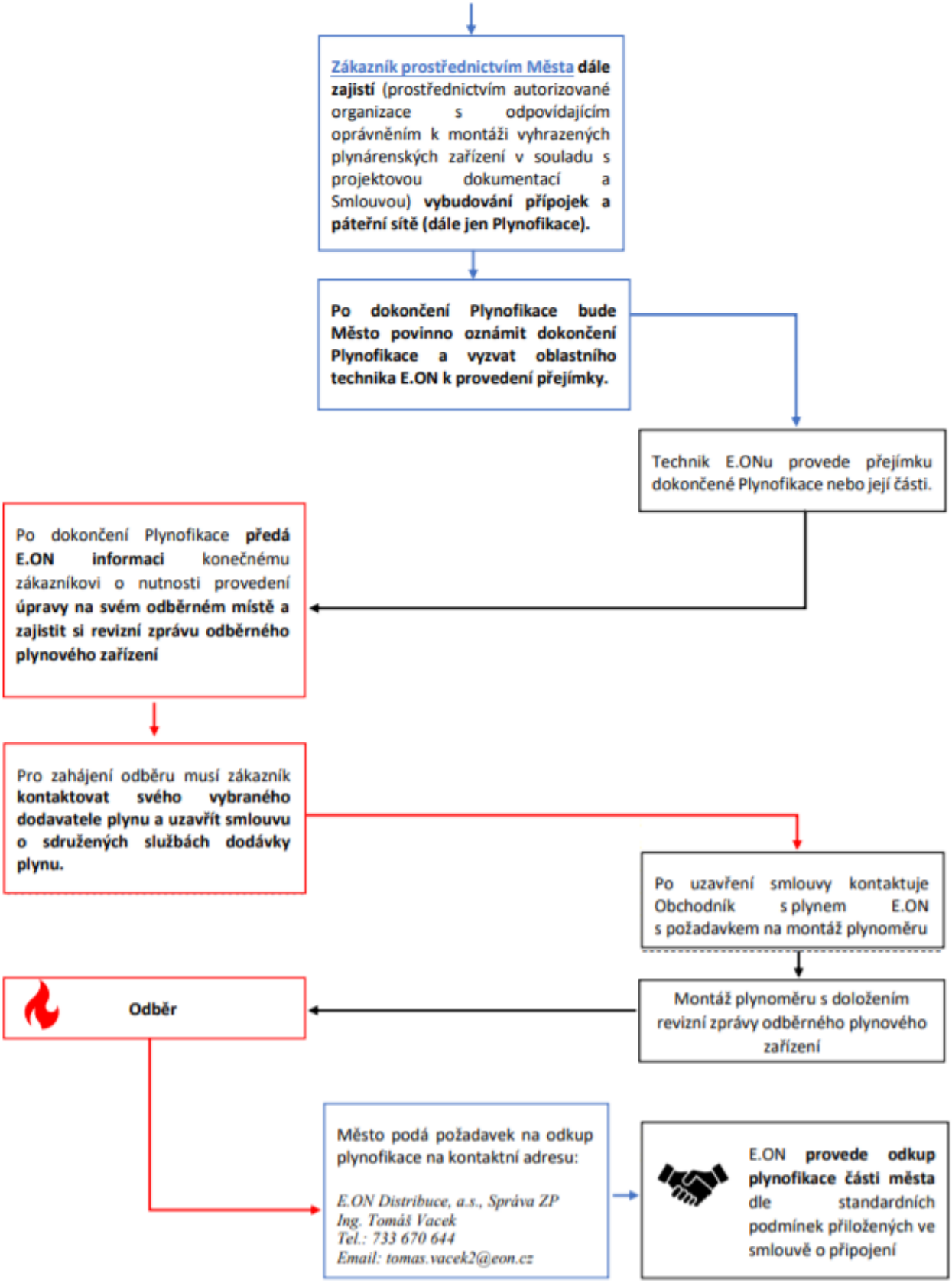
1) webové stránky města (www.kardasova-recice.cz)
2) na úvodní straně dole napravo zadat: ***novinky e-mailem*** (zadat vaši e-mailovou adresu)

   ověřovací kód (opíšete)
3) zobrazí se: „souhlasím se zasíláním novinek e-mailem z webu https://www.kardasova-recice.cz

   zadáte: „uděluji souhlas se zpracováním osobních údajů“
4) poté do vaší e-mailové schránky přijdou dva odkazy a vy znovu potvrdíte, že chcete hlášení rozhlasu odebírat.

Postup přechodu z CZT na plyn v Kardašově Řečici

Případné dotazy směrujte na pana **Milana Mrázka – tel. 604 205 757**.

Upozornění: po spuštění vyhledávače Google zadejte seznam.cz, pokud toto neuděláte, nepodaří se vám podat žádost.

Infoleták najdete na webových stránkách města https://www.kardasova-recice.cz/volny-cas/aktuality/postup-prechodu-z-czt-na-plyn-kardasova-recice-730cs.html?ftresult=postup+p%C5%99echodu

Z jednání rady a zastupitelstva města

Ve zkratce z rady města

Autor: Dana Machová (místostarostka)

Rada například schválila:

- rozpočtové opatření č.3/2020
- žádosti o dokoupení pozemků určených k řadové výstavbě a výstavbě garáží
- žádosti o dotace:
  - na úpravu veřejných prostranství,
  - na vybudování výtahu, vybavení počítačové učebny a realizaci nových rozvodů vody v základní škole
- finanční příspěvky na základě podaných žádostí na činnost místních organizací a spolků
- výměnu osvětlení v Hradní ulici
- žádosti o prominutí nájmů z městských prostor určených k podnikatelské činnosti
- realizaci Dne dětí a Poutového odpoledne
- smlouvu o výpůjčce plynárenského zařízení, jehož provozovatelem je E-ON

Dále se rada seznámila s návrhem architekta na další ozelenění města – například lokality Benátky a starý hřbitov, s možností využít prezentace města v pořadu ČT „Cyklotoulky“, se zpracováním studie na obratiště autobusu v Mnichu.

Z jednání zastupitelstva města

Ze zápisu zveřejněného dne 5. 6. 2020 na stránkách města, zapisovala Dana Machová.

Zastupitelstvo města konané dne 11. 5. 2020 projednávalo tyto body:

Bod č. 1 – Zpráva o činnosti Městského úřadu za uplynulé období

➢ Starosta města informoval o opatřeních proti šíření koronaviru, o pořízení cisterny na zalevání, která též posloužila při dezinfekci města v době pandemie. Dále o dokončení výstavby hasičské zbrojnice a pergoly v Mnichu, rozšiřování veřejné zeleně i pomocí dotací a vypracování generelu veřejné zeleně ve městě. Město nechalo zpracovat studii na řešení výstavby domů na bývalém školním pozemku. Dále město řešilo problémy s dopravou žáků z Mnichu do školy, otázku kůrovce v obecních lesích a následné zalesňování. Proběhlo několik jednání o obchvatu města, výměna dopravního značení ve městě včetně instalace směrových ukazatelů a opravy výtluků na místních komunikacích. Město dále začalo s opravou bytů čp. 346 v Lažanech.

Bod č. 2 – Zastupitelstvo města vzalo na vědomí Zprávy nezávislého *auditora o přezkumu hospodaření města za rok 2019 a Závěrečného účtu města za rok 2019* s výsledkem bez výhrad.

Bod č. 3 – Zastupitelstvo města schválilo účetní závěrku města za rok 2019.

Bod č. 4 – Zastupitelstvo města schválilo *Zprávu o výsledku inventarizace majetku města za rok 2019 a Návrh na vyřazení nepoužitelného majetku města*.

Bod č. 5 – Zastupitelstvo města schválilo podání žádosti o poskytnutí dotace na požární vozidlo.

Bod č. 6 – Zastupitelstvo města schválilo podání žádosti o poskytnutí dotace na výstavbu dětského hřiště.

➢ Záměrem je úprava prostoru před Kulturním domem a vybudování nového dětského hřiště.

Bod č. 7 – Zastupitelstvo města schválilo podání žádosti o dotaci v roce 2020 - výzva VPS-223-2-2020 (stavební úpravy čp. 365).

- Výzva Ministerstva financí – Podpora výstavby, obnovy a provozování komunální infrastruktury, dotace je určena na opravy či modernizaci objektů či bytů v majetku žadatele, které slouží nebo budou sloužit k nájemnímu bydlení občanů, či na pořízení nájemních bytů formou investiční výstavby či formou budoucího výkupu vhodné nemovitosti do majetku žadatele

Bod č. 8 – Zastupitelstvo města schválilo podání žádosti do dotačního programu Jihočeský kraj „Podpora školství",

- Dotační program se týká rekonstrukce budov mateřských škol, základních škol a školských zařízení za účelem snížení energetické náročnosti. Pokud bude dotace přidělena, v budově základní školy se vymění světla.

Bod č. 9 – Zastupitelstvo města schválilo podání žádosti o dotaci na akci „Chodníky a rekonstrukce veřejného osvětlení v ulici Husova a Bezručova.

Bod č. 10 a 11 – Zastupitelstvo města odložilo jednání o finanční odměně zastupitelů, předsedů a členů Komisí a Výboru města a starosty města.

Bod č. 12 – Zastupitelstvo města schválilo žádost o odkup pozemku.

Bod č. 14 – Zastupitelstvo města schválilo záměr prodeje pozemků na výstavbu garáží.

Bod č. 15 – Zastupitelstvo města schválilo žádost poskytnutí finančního příspěvku ve výši 25 000 Kč na aktivity Mysliveckého spolku v roce 2020 (veřejnoprávní smlouva).

Bod č. 16 – Zastupitelstvo města schválilo žádost poskytnutí finančního příspěvku ve výši 36 000 Kč Kč pro rok 2020 pro AV studio Jindřichův Hradec (veřejnoprávní smlouva).

Bod č. 17 - Zastupitelstvo města schválilo žádost poskytnutí finančního příspěvku ve výši 36 000 Kč pro rok 2020 pro Český rybářský svaz, z. s. místní organizace Kardašova Řečice (veřejnoprávní smlouva).

Bod č. 18 – Zastupitelstvo města schválilo žádost poskytnutí finančního příspěvku ve výši 33 000 Kč pro rok 2020 pro Model klub Kardašova Řečice, z. s. (veřejnoprávní smlouva).

Bod č. 19 – Zastupitelstvo města schválilo žádost poskytnutí finančního příspěvku ve výši 30 000 Kč pro rok 2020 pro SH – ČMS Sbor dobrovolných hasičů, z. s., Kardašova Řečice (veřejnoprávní smlouva).

Bod č. 21 – Zastupitelstvo města schválilo záměr prodeje pozemků na výstavbu RD na sídlišti T. G. Masaryka.

Bod č. 22 – Zastupitelstvo města vzalo na vědomí Komunitní plán sociálních služeb ORP Jindřichův Hradec.

Bod č. 23 – Zastupitelstvo města schválilo vyvěšení záměru na směnu pozemků.

Bod č. 24 – Zastupitelstvo města pověřilo starostu města k jednání ohledně koupě pozemku.

- Město se snaží řešit situaci vzniklou posunem odjezdu vlaku v obci Mnich. V současné době je zařízena náhradní autobusová doprava dětí do ZŠ. V současné době se nabízí k prodeji areál bývalého zemědělského družstva, kde by bylo možno zřídit točnu a zastávku pro školní autobus.

Bod č. 25 – Diskuse.

Informace k obchvatu města

V loňském roce byla odevzdána aktualizace technické studie a byla vypsána zakázka na zpracování vizualizace stavby. Aktuálně začaly práce na zpracování Dokumentace k územnímu řízení (DÚR). K dokončení DÚR by mělo dojít ke konci října 2020.

EIA	Záměr projektu	Územní rozhodnutí	Stavební povolení	Výběrové řízení	Zahájení výstavby	Uvedení do provozu
7/2009	1/2017	2021	2023	2024	2025	2027
Délka trasy	**Kategorie**	**Počet mostů**	**Délka mostů**	**Protihlukové stěny**	**Objednatel**	**Předpokládaná cena**
4260 m	S 9,5/90	5	236 m	6 (996 m)	ŘSD	490 346 000 Kč

Informace byly aktualizovány v dubnu 2020. Uvedená data jsou pouze orientační.

Z městského úřadu – Sbor pro občanské záležitosti

„Blahopřejeme jubilantům naší obce“

Autor: Zdeňka Bzonková

V uplynulém čtvrtletí oslavili svá významná životní jubilea tito naši spoluobčané:

Soňa Svobodová	Stanislav Forman	Marie Šašková
Bohumil Tyslpret	Zdeňka Bínová	Božena Musilová
Alena Řepková	Helena Valentová	
Václav Maršík	Milan Boček	
Božena Holfeldová	Miroslava Kovářová	
Miloslava Smolíková	Božena Kurková	
Jarmila Kulhová	Vladimír Nekut	
Marie Součková	Jana Gindnerová	
Miroslav Marek	Zdeňka Šimanová	
Jaroslav Sedláček	Ladislav Krejča	

Všem jubilantům přejeme všechno nejlepší, hodně zdraví, štěstí a úsměvů!

Hospicová péče sv. Kleofáše

E-mail: info@kleofas.cz, web: www.kleofas.cz

Motto: „Neztrácejte naději, hledejte radost“

Hospicová péče sv. Kleofáše Třeboň, o.p.s. začala poskytovat domácí hospicovou péči v září 2013 pro obyvatele Třeboňska a blízkého okolí. V červnu 2019 jsme otevřeli pobočku v Jindřichově Hradci a naše služby jsme tak rozšířili o jindřichohradecký region.

Naše poslání:
Naším posláním je umožnit pacientům důstojně a v kruhu své rodiny a přátel prožít poslední etapu svého života. Péče je poskytována týmem, který tvoří lékaři, zdravotní sestry, sociální pracovnice, psycholog a pokud si to pacient přeje také duchovní. Hospic nemocnému garantuje, že nebude trpět nesnesitelnou bolestí, trvale bude respektována jeho lidská důstojnost a v posledních chvílích života nezůstane osamocen. Hospicová péče se tedy stará o pacienta i jeho rodinu komplexně – po stránce fyzické, psychické i duchovní. Dbáme na lidskost, respekt, porozumění a lidskou důstojnost.

Naše služby:

- Domácí hospicová péče
- Sociální poradenství
- Terénní odlehčovací služba
- Osobní asistence
- Psychologická poradna
- Půjčovna kompenzačních pomůcek

Hospicová péče sv. Kleofáše

Kontakty:

Vedení hospice: tel: 731 435 187, e-mail: reditelka@kleofas.cz

Služby hospice – tel: 739 341 087, e-mail: sluzby@kleofas.cz

Půjčovna pomůcek – tel: 739 341 026, e-mail: pujcovna@kleofas.cz

Konzultace s psychologem – tel: 739 454 923, e-mail: psycholog@kleofas.cz

Administrativa – e-mail: info@kleofas.cz

V pracovní dny jsme k zastižení na kontaktních místech pro veřejnost:

Svatopluka Čecha 20, 379 01 Třeboň

(vchod z ul. Na Sadech, vedle KC Roháč)

Husova 156, 377 01 Jindřichův Hradec

(za hlavní poštou, vchod vlevo od hlavního vchodu do Obchodní akademie)

-inzerce-

Koupím známky, mince, bankovky, obrazy, staré hodiny, staré sklenice a vázy, vojenské předměty – šavli, uniformu a podobně. Můžete nabídnout i jiné staré předměty nebo celou sbírku a pozůstalost.

Tel: 722 777 672

Události, zajímavosti, komentáře

Nová kniha z historie Řečice a jejího okolí

Autor: redakce ŘZ

Lidé v minulosti vytvořili obdivuhodná i méně významná díla, z nichž mnohá můžeme obdivovat dodnes. K těm nejméně nápadným, a možná poněkud podceňovaným dílům patří staré stezky a cesty, které byly vlastně jedním z civilizačních prvků, umožňujících kontakt mezi lidmi. Cesty, po kterých chodíme jsou pro nás tak samozřejmé, že nás ani nenapadne se nad nimi zamyslet. A přece za to stojí. Kdo je vytvořil? Kolik století nám slouží, kolik lidí jimi prošlo a proč se jejich trasy měnily? V minulých časech se neměnily nijak zásadně. K významnému narušení systému starých cest u nás došlo až s proměnou zemědělské krajiny v druhé polovině 20. století, kdy se pole sjednocovala do velkých lánů, přičemž dlouhé úseky starých cest byly nemilosrdně rozorány a nenávratně zmizely.

Paměť krajiny stále ještě zachovává značnou část staré komunikační sítě, která dnes připomíná potrhanou pavučinu. A protože lze očekávat další zásahy do zdejší krajiny, jaké přinese například i plánovaný silniční obchvat kolem Kardašovy Řečice, je nejvyšší čas zaznamenat průběh zdejších starých cest v jejich původních historických trasách a zachovat tak o nich svědectví,

Obálka knihy (foto: autoři knihy)

Toto je téma nové knihy, kterou vydává Město Kardašova Řečice. Jejími autory jsou Václav a Zdenka Maršíkovi, kteří jí dali název Paměť starých cest. Je věnována historickým cestám, protínajícím řečické okolí. Autoři téma rozšířili o historii nejstarší poštovní trasy v Čechách, která rovněž procházela tímto regionem a doplnili i zajímavosti z poštovnictví, k němuž se vázal úřad nejvyššího poštmistra, náležející po tři století knížecímu rodu Paarů, dříve vlastníků řečického panství. Kniha je doplněna mapami a mnoha fotografiemi.

Křest knihy se uskuteční 27. června na Pouťovém pódiu na náměstí Jaromíra Hrubého, kde si můžete knihu koupit, eventuálně si ji nechat od autorů podepsat. V dalších dnech bude v prodeji na městském úřadu a na zastávce autobusů na náměstí.

Muzikanti pojďte hrát

Autor: Jarda Tomša

Tak nám snad už konečně skončila dlouhá neplánovaná pauza…

Naposled to byl Masopust v Klenově, Plasné a Pohoří. Velmi dobře organizované panem Křehlou – no dávka času takřka ďábelská – 13 hodin. Chodí se od baráku k baráku, hraje se na přání a končí to volnou zábavou v klenovském kulturáku. Další týden Masopust dopoledne v Drahově do 13:30 hodin. Pak rychle přesun do Doňova, to samé hraní po vsi a zakončení v „Doňovské škole" – předělané na hospůdku – opět 13 hodin!!! Všude velmi přátelští lidé, plno občerstvení a hlavně dětí! Jak ty koukají na živé muzikanty, a dokonce některé písničky zpívají s námi, což je do budoucna velmi povzbuzující, že lidová písnička, kterou zpívali naši rodiče, dědové i babičky, tady bude i nadále. Na harmoniky nehrajeme klasickou dechovku, ale písničky staré více jak sto let.

Naštěstí se vše už částečně uvolňuje, přišla pozvánka od samosolské šenkérečky, paní Jany. Otevřela se slavnostně hospůdka „Ve Mlejně“. Bylo plno i venku na zahrádce (hlavně senioři). Kolem 21. hodiny přijela „omladina“ a rádi si s námi zazpívali. Bylo to moc hezké posezení a je velmi pozitivní, že se lidé stále umí bavit, a to je moc dobře!!!

Co mě děsí

Přicházejí prázdniny a přejít silnici ve Pleších je nadlidský úkol. Což teprve, když přes prázdniny přejíždějí státní silnici děti na kolech. Hodně jich právě přes Pleše jezdí na zámek Červená Lhota. To, že tady spousta řidičů nedodržuje rychlost, někteří jezdí dokonce až 100 km/hod, je děsivé, provoz je stále hustší. Kdo touto křižovatkou projíždí, mi dá určitě za pravdu. Na co se stále čeká, Na tragédii? Všechny čtyři domy stojící u křižovatky, jsou nabourané. Zatím jsou to plechy a ploty. Před hospodou je autobusová zastávka… Bude to někdo řešit?

Z čeho mám radost?

Když má někdo ze Řečice úspěch. Ať už jsou to ochotníci, Řečická kapela, hasiči, fotbalisti atd. Chtěl bych poděkovat manželům Pepovi a Marušce Městeckých, Milanovi Lepičovi, jak dobře funguje Odbočka odboru přátel Slavia Kardašova Řečice. Odbočka Slavie Kardašova Řečice v dubnu oslavila pět let od založení. Tak do dalších let mnoho radosti ze Slávie!

Čas dětských radostí (léto 1954)

Autor: Zdenka Maršíková

Blíží se prázdniny a děti se těší, jak si je budou letos užívat. V dnešní době mají spoustu možností, o kterých se dětem před sedmdesáti lety ani nezdálo. A přesto, že se tehdy mohly těšit na prázdniny mnohem skromnější, zůstaly jim ve vzpomínkách jako ten nejhezčí čas dětství, jak nám připomene následující vyprávění.

Do zadního vagonu osobního vlaku, stojícího na nástupišti pod prosklenou střechou několikrát přejmenovaného pražského nádraží právě nastoupil mladý pár se dvěma dětmi. Co nejdál od lokomotivy, jak připomínala žena muži už cestou v tramvaji. Ten, zahleděný do sportovní rubriky Svobodného slova, to jen mlčky odkýval hlavou. Šestiletý Vítek a o dva roky starší Lidka teď sedí proti sobě u okna a pozorují dění na nástupišti. „Tati, kdy už pojedeme?“ „Za deset minut.“ „Až za deset minut? To nevydržím“, kňourá Vítek. V jednom kuse se vrtí na dřevěné lavici a nemůže se dočkat odjezdu. „Mami, já mám žízeň“, šeptá Lidka. Maminka otevře velkou tašku, kterou ochraňuje vedle sebe a vytáhne bandasku s čajem a plechový hrníček. „Já chci taky“, hlásí se Vítek. Obě děti se napijí a na chvíli je klid.

Z chrchlavého amplionu se konečně ozvalo hlášení: Na čtvrtém nástupišti ukončete nástup do osobního vlaku směr Čerčany, Benešov, Olbramovice, Tábor, Veselí nad Lužnicí a České Budějovice, vlak je připraven k odjezdu. „Hurá, jedeme“, raduje se Vítek. Vlak se pomalu rozjíždí, k jejich zadnímu vagonu dolehl pach kouře z lokomotivy a maminka honem zavřela okno. Pomalu se přibližují k Vinohradskému tunelu. Lokomotiva zapískala a už je pohltila tma. Vítek se pro jistotu chytl tatínka za ruku, Lidka jen zavřela oči a rukama si zakrývala uši, dokud z tunelu nevyjeli. Po chvíli vlak z nějakého důvodu zpomalil až úplně zastavil. Za kolejištěm stála řada domů a ohrada z tmavě natřených prken. Vítka upoutal velký barevný plakát, na němž s očima zahleděnýma daleko před sebe stáli muži a ženy v pracovních oděvech. Hned vedle, na jiném plakátu se usmívali dívky a hoši v modrých košilích, odhodlaní k velkým činům. Vítek, aby předvedl, jak už umí číst, začal hlasitě slabikoval hesla na plakátech: KDO NEJ-DE S NÁ-MI, JDE PRO-TI NÁM a vedle: DO-BO-JE-ZA-LEP-ŠÍ-ZÍTŘ-KY. Na štítu jednoho z domů byl i na dálku čitelný nápis: SE-SO-VĚT-SKÝM-SVA-ZEM-NA…, zbytek hesla už Vítek nestačil přečíst, protože vlak se mezi tím rozjel.

Mami, co je to zítřky?“ „Zítřky?“ opakovala po něm maminka. Zítřek je to samé jako zítra, jako když řekneš třeba dnes je pátek a zítra bude sobota.“ Trochu znervózněla, obávajíc se dalších otázek. Obávala se správně. „Mami, tak proč tam není za lepší sobotu?“ Rodiče se na sebe podívali a v tatínkově tváři se objevilo mírné napětí, naznačené zvednutým obočím. Odpověď však nechal na mamince. „No, ty zítřky, to je takové symbolické vyjádření. Tím se vlastně myslí do boje za lepší budoucnost nebo tak něco, s tou sobotou to byl jen příklad.“ „Aha,“ řekl Vítek, ale jeho zamyšlený výraz nad slovem symbolické ukazoval, že není s vysvětlením úplně spokojen. Maminka spěšně vybalila z tašky buchty a každému jednu podala. Vítek se s chutí zakousl do tvarohové buchty a symbolické zítřky nechal plavat.

Osobní vlak stavěl na každé zastávce a cesta ubíhala pomalu. Na jednom z nádraží děti fascinovaně hleděly na lokomotivu na vedlejší koleji, nad níž se skláněl vodní jeřáb. Později je na velkém nádraží zase uchvátila točna, pomalu se otáčející i s lokomotivou, zajíždějící do depa. „Tati, co tam ta mašina bude dělat?“ „Jede do depa, to je taková garáž pro lokomotivy.“ „Jé, tam bych se chtěl podívat“, vzdychl si Vítek. „A tati, proč má ta lokomotiva vpředu červenou hvězdu?“ Rodiče si vyměnili pohled a maminka se nenápadně podívala, jestli je někdo neposlouchá. Ale vedle přes uličku seděly jen dvě starší ženy, zaujaté vlastním rozhovorem. „No, jak bych ti to vysvětlil, to je teď taková móda, víš. Dřív mívaly mašiny jenom lvíčka, znak naší republiky, teď holt mají vpředu rudou hvězdu,“ vysvětloval tatínek, zatímco Vítek oknem sledoval vzdalující se točnu.

Konečně řekla maminka: „Děti, za chvíli budeme přestupovat.“ Lidka s Vítkem nedočkavě vyhlížejí, kdy se ukáže známá nádražní budova s okrasnou zahrádkou. Tatínek sundává kufry z police, maminka bere tašku a vystupují. Protože na přestup tu budou muset chvíli čekat, vede maminka děti

k nedalekému parčíku. Nad nádražím s křikem krouží hejno racků. Někdo z okénka vlaku začal házet do výšky kousky chleba a racci je v letu lapají. Vítek se směje a nechce se hnout z místa. Podle vlaku se mezi cestujícími prodírá prodavač párků a vykřikuje do oken: Horké párky! Horké párky!

Pod stromy v parku je příjemný chládek. Děti se proběhly, na lavičce snědly svačinu, a pak se s matkou vrátily na nádraží. Vlak přijel dost plný, ale místo k sezení nakonec našli. Všechny už zmáhala únava. Děti se schoulily rodičům do klína, aby si chvilku zdřímly. Nyní trvala cesta vlakem jen asi půl hodiny. Pak pokračovali autobusem přes město, na jehož konci se silnice rozdvojuje do véčka. Tady děti zpozorněly a starostlivě sledovaly, jestli autobus vjede na tu správnou odbočku vpravo, úzkou silnici, lemovanou z obou stran starými ovocnými stromy. Když po chvíli vjel autobus do lesa, vyhlížely zase rozcestí s vysokým dřevěným křížem a s tím smutným mužem, kterému maminka říká Ježíš Kristus. Jeho postava, zhotovená z plechu a kdysi malovaná výraznými barvami je už poněkud vybledlá a prorezlá.

Konečně se na levé straně silnice ukázal malý rybníček, pak hospoda, a už se silnice svažovala dolů do vsi. S jakou radostí a těšením opouštěly obě děti pražský byt, aby mohly prožít několik týdnů na venkově, kde na ně čekalo tolik zážitků. Starší Lidka si vnímavě střádala do paměti každou maličkost tetina hospodářství se svažitým dvorem, dvěma zahradami, obytným stavením vpravo od vrat, sýpku, maštale a velkou stodolu, uzavírající dvůr na dolní straně. Z té se vycházelo na trávník, za nímž se táhly pole a louky do mírného svahu k lesu. Jednou to budou její nejhezčí vzpomínky z dětství.

Autobus zastavil u kapličky, kde už čekala teta v bílém šátku s drobnými růžičkami a rukou si clonila oči proti sluníčku, aby viděla, jestli přijela Fanynka s rodinou. Maminka Fanynka a teta Milka byly totiž sestry. Tatínek vykládal kufry, maminka s tetou se objímaly, pak přišly na řadu děti. Každého teta silně sevřela opálenýma rukama, mlaskla pusa a teta řekla: „Tak co, vy pišišmouři?“ Pod stromem vedle kapličky měla připravený trakař, na který tatínek naložil kufry a také se pozdravil s tetou. Autobus odjížděl a nechal za sebou oblak prachu.

Děti nedočkavě běžely napřed. Sotva otevřely vrátka, Alík se rozštěkal a rozběhl se k nim. Očichával je a vrtěl ocasem, cenil zuby do úsměvu a nechal se hladit. Pak se postavil na zadní a olizoval jim tváře. „Mami, mami, on si nás pamatuje, on na nás nezapomněl“, volal Vítek, do toho teta křičela: „Fuj, fuj, nech ty děti!“ A na děti: „Nenechte se od něj olizovat.“ Ale to už děti běžely od vrat dolů k maštali. „Ahoj Strako, Malino, Bělino, Lysko, už jsme zase tady. Jé, tady je telátko.“ Nakláněly se přes dřevěné hrazení a snažily se na něj dosáhnout a pohladit ho. Pak vyběhly ven a nakoukly jen mezi dveřmi do chlívku, kde bylo několik prasat. Tam to ale páchlo, že si hned zacpaly nosy a běžely zpátky k rodičům. Maminka se tvářila přísně: „Nelítejte tu jak splašení, co si teta pomyslí!“ Ale teta řekla: „Jen je nech, mají radost, tak jim ji přej.“ Tatínek postavil kufry ke dveřím, odvezl trakař ke kůlně, pak si sedl na schůdek zápraží a kapesníkem si otíral pot z čela, tváří i krku. „Neseď tu na tom žáru, Václave“, řekla teta. Vešli do síně, a pak dál do kuchyně, kde byl příjemný chládek. Posadili se a teta hned stavěla na stůl veliký hluboký pekáč, plný třešňových knedlíků, hustě sypaných strouhaným tvarohem a cukrem a politých máslem. „Děti, jdeme se umýt,“ velela maminka. Pak dostal každý lžíci, talíře nebyly potřeba. Žízeň uhasili vodou se šťávou.

„Kde je Pepík?“ zeptal se tatínek tety. „Vobsíká žito na drahách.“ „A co mladej Pepík?“ „Tomu pomalu končí vojna, měl by se v srpnu vrátit. Už se ho nemůžeme dočkat. Ty jeho dvě ruce tu chybí. Anča sice taky něco zastane, ale to víš, těžkou práci dělat nemůže, dyť jí je teprve čtrnáct. Jela do města něco nakoupit, přijede navečír.“ „No, my snad kus práce taky zastaneme. Pomůžeme, co bude třeba.“ „Já vím, Václave, dyť my jsme rádi. Fanynko, budeš vařit? Já bych s nima chodila na pole.“ „To víš, že budu, domácnost obstarám. A Milko, co jézédé, děje se něco?“ „Jó, holka, už se to na nás valí. Agitátoři vobcházej stavení a přemlouvaj. Slibujou hory doly, jak se budeme mít, ale nejdřív nám všecko seberou. Všecko teď bude „Jézedovo“. Ještě to nikdo nepodepsal, ale dlouho už vzdorovat nebudem. Na podzim bude schůze a má se zakládat družstvo. Jó, to sou konce, eště že se toho tatínek nedožil. Když skončila válka, mysleli sme, že už nás nic hroznýho nemůže potkat.“ Teta si utřela cípem zástěry oči a zhluboka si vzdychla.

Děti se najedly, a už se posouvají po lavici ke kraji a hned ven na dvůr. Starosti dospělých je nezajímají ani jim nerozumějí. Běží k Alíkovi, nataženému pod kaštanem. Jen tak po očku pozoruje, co se děje na dvoře. Nepohnul ani hlavou, když mu dvě drzé slepice začaly vyzobávat zbytky žrádla z jeho kastrolu, ale jak uviděl děti, hned je na nohou a běží k nim. „Děti, chtěly byste se koupat?“ uslyšely za sebou tatínkův hlas. „Jóóó, chtěly, hurááá!“ Rodiče vynesli z kolny velkou plechovou vanu a tatínek nanosil od pumpy v kbelících vodu. „Musíte počkat, až sluníčko vodu trochu ohřeje.“

Pozdě odpoledne, když stín sýpky a maštalí dosáhl téměř do půlky dvora, odvázala teta krávy i telátko, otevřela vrata stodoly a s mírným pobízením je vyvedla na trávník. Tatínek šel za ní s dlouhým bičem v jedné ruce, v podpaží noviny a v druhé ruce zapálenou cigaretu Lípu. Někdy také kouří Partyzánky, ty jsou nejlevnější, ale tatínkovi tak nechutnají. Maminka se občas zlobí a říká, že obojí je stejné svinstvo, a kdy už toho konečně nechá. Tatínek na to neříká nic a myslí si své.

Vítek a Lidka, když si odpoledne užili koupání, vyběhli za stodolu, a na konci trávníku, kde rostlo všelijaké husté křoví, si budovali domůvek. Několik převislých větví různě propletli a konce zastrkali do plotu, vysokou trávu pod keři vytrhali a teď už lopatkami rýpají hlínu. Postaví si z ní sporák a stoleček. Hrají si na tátu a na mámu. Lidka vaří a Vítek chodí na pole a předvádí, jak seče obilí. Hluk od stodoly je vyrušil. Ohlédli se a uviděli vycházející krávy. Vítek se prudce nadechl a starostlivě se zeptal: „Jak se dostaneme domů?“ „Neboj, půjdeme pomalu podle plotu a krávy si nás ani nevšimnou,

budou se pást“, uklidňovala ho Lidka. Ale protože si ani ona sama nebyla jistá průběhem nastíněné situace, což na ni prozradil její nejistý hlas, upokojila Vítka až druhou větou: „Anebo zavoláme na tatínka, aby pro nás přišel.“ Tatínek si zatím vybral pohodlný plochý kámen v tarasu u cesty, posadil se a rozložil noviny. Krávy se pokojně pásly a nepotřebný bič ležel v trávě. Děti se ubezpečily, že se o jejich domůvek nebudou zajímat a pokračovaly ve hře.

Sluníčko pomalu klesalo k západu, stíny se prodlužovaly, horko polevilo. Po cestě od horního pole se blížil muž s kosou přes rameno, v jedné ruce nesl starou slaměnou tašku, v níž mu chrastila prázdná plechová bandaska s víčkem. Obličej i ruce až k loktům, kde končily ohrnuté rukávy košile, měl opálené do tmavě hněda. Propocená čepice mu kšiltem stínila oči. „Á, Pražácí už sou tady“, volal a zamával dětem. Došel až k tatínkovi, potřásli si spolu pravicí a strejček Pepa řekl: „Tak teda vítej.“ Položil kosu, posadil se na taras, zapálil si nabídnutou cigaretu a řekl: „Tak už si slyšel? Co tomu říkáš?

Lidka s Vítkem, zabraní do hry, rozhovor obou mužů ani nevnímali. Zrovna pozorovali červené ploštice, které se chytaly v řadě jedna druhé. „To vypadá, jako když si hrajou na vlak“, usoudil Vítek a klacíkem se je pokouší rozehnat. Lidka dokončuje věneček z kopretin, spojené konce omotá dlouhou trávou a pak si ho nasadí na hlavu. Podvečerní čas pomalu plyne a odkrajuje poslední kousek prvního dne prázdnin, které se jim každý další rok budou zdát vždycky na počátku nekonečně dlouhé, ale když skončí, budou mít pocit, že trvaly jen týden.

Typologie cyklistů

Autor: Veronika Slaninová

Doba koronavirová polevila, venku vysvitlo sluníčko a většina z nás se v našem krásném kraji lesů, vod a strání vydává nadýchat čerstvého vzduchu. Cyklistika je přes léto v našem regionu asi nejčastěji provozovaným sportem. Cyklisté však nejsou všichni stejní. Každý z nich usedá na jiné kolo, z jiného důvodu, s jinými ambicemi.

Až i vy na svém kole někam vyrazíte, povšimněte si, že se některé znaky pro určité skupiny opakují. Proto vám představím ty nejzákladnější typy cyklistů, které můžete v Kardašově Řečici a v jejím bližším i vzdálenějším okolí potkat. Během sběru námětů pro článek jsem se sama mnohému přiučila. Například tomu, že se neříká sedátko, ale sedlo, neříká se šlapačky, ale pedály. Ty klapací vratké věci na botách silničních cyklistů jsou kufry. Angrešt je cyklista s neoholenýma nohama (chlupaté nohy prý velmi škodí aerodynamice) a bidon je označení pro láhev na pití. Kadence je výraz pro počet šlápnutí za minutu (odborníci nechť prominou, vím, že je to laicky řečeno).

POHODÁŘ

Pohodáře nikdy nepotkáte na moderním kole. Nepohrdne předrevolučním favoritem, je imunní vůči trendům. Nezáleží mu na tom, kolik kilometrů a jakou rychlostí ujede. Rád obléká bavlněné triko a tepláky, v dámském vydání pak bavlněné legíny. Pohodář míří do nedalekých občerstvovacích stanic kvůli jedinému – chce si popovídat, pokochat se krajinou a pozadími cyklistek a dát si jedno orosené.

DUPAČ

Dupač je opakem pohodáře. Jezdívá na velmi drahých modelech kol, vybavených nejmodernějšími komponenty a doplňky. Nikdy na nich ovšem nenajdete zbytečnosti typu blatníky, stojánek, zvonek. Každý gram hmotnosti stroje se počítá. Počítají se i kilometry, frekvence šlapání, tepová frekvence, watty, množství vypitého iontového nápoje. Všechny údaje se zanášejí do grafů a zveřejňují v různých aplikacích. Dupač se obléká do funkčního dresu, aerodynamické přilby a na nohy obouvá obuv s kuframa. Dupač se nekochá, vlastně ani nestíhá krajinu sledovat. Cyklistiku provozuje pouze kvůli zvyšování fyzické kondice, je poháněn touhou být lepší a lepší. Ujet víc kilometrů, rychleji a s lepšími parametry než minule. Když nás míjí, nemíváme moc času si ho prohlédnout, protože záhy mizí v dáli.

DOMORODEC

Domorodec se pohybuje v těsné blízkosti obce, ve které bydlí. Jeho kolo už toho hodně zažilo, jezdí vratkým stylem a často kličkuje. Nikdy nemá helmu. Jeho cílem bývá téměř vždy doprava k prodejně potravin, ve které může koupit něco k jídlu a pár lahváčů nebo krabici vína. Zpátky domů se vydává pěšky a kolo slouží ke stabilizaci jeho kroku. Když je potřeba si během cesty odpočinout, kolem se občas i přikrývá.

BABČA

Babča je dáma zralého věku. Z kopce jede na kole, do kopce jde pěšky. Její stroj toho už hodně pamatuje, je bez přehazovačky, zato s koženým sedlem s péry a bývá s láskou opečovávaný. Nejčastějšími druhy jsou jakékoliv Esky, často skládací. Kolo babče slouží výhradně jako prostředek k přepravě nákladu. Zejména nákupu, vajíček, přírůstků různých rostlinek a brambor. Pro tyto účely mívá babča na řídítkách pověšené silonové tašky nebo prostorné koženkové kabely.

HOLKY

Holky jsou dvojice nebo menší skupinky cyklistek, které většinou dříve slyšíte, než vidíte. Jezdí „na pohodu". Bývají vkusně oblečené a pusa jim jede více než nohy. Probírají všechno – od žhavých drbů přes televizní seriály a pěstování zeleniny až po nejnovější trendy ve zdravé výživě. Holky bývají ve věku od 12 do 80 let, starší ročníky si vypomáhají elektrokolem. Rády se kochají, občas pořizují selfíčka, která si mezi sebou posílají. Ujeté kilometry sledují jen letmo, spíše proto, aby propočítaly, jestli ten nakládaný hermelín cestou domů stihnou spálit. Holky, nestihnete, ale klidně si ho dejte. V menším zastoupení se holky vyskytují i v pánském provedení a tyto partičky bývají stejně sympatické, jako dámské.

DÁMIČKA/FRAJER

Tento typ cyklistů se vyskytuje u obou pohlaví, pánové převažují. Disponuje výbavou dupačů a kondicí babči. Jejich oblečení musí být barevně i stylově perfektně sladěné, často i s barvou kola. Namluví toho více než holky, ovšem téma je poměrně monotónní – nejnovější výkřiky ve světě cyklistiky. Ať už jde o materiály, za které by se nemusela stydět NASA nebo o aerodynamičtější způsob tkaní dresů, který zrychlí výkon o pár setin vteřiny. O všem toho hodně ví a může znalecky porovnávat. Během cesty do nejbližší občerstvovny pořídí zhruba 28 selfíček, která umístí na alespoň 4 sociální sítě a neustále sleduje přibývající lajky. Dámičky se fotí s našpulenými rty a jednou nohou ladně pokrčenou, frajeři musí mít v záběru alespoň řídítka bicyklu zaplněná všemi měřiči. Po občerstvení a výměně zkušeností s ostatními dámičkami a frajery se vrací nejkratší cestou domů.

DÍTĚ

Dítě může být jakéhokoliv věku. Od cca 15 let převažují ženy. Pokud se vydáte na projížďku s dítětem, musíte být velmi ostražití. Často znenadání mění směr, náhle vjíždí doprostřed vozovky. Jejich největší specialitou je okamžité zastavení bez jakéhokoliv předchozího upozornění kvůli pití, smrkání nebo ukázce jablek rostoucích na stromě u cesty. Rodiče/přítel/manžel jedoucí za dítětem z toho mívají ošklivé úrazy. Například otevřenou zlomeninu prstu na ruce nebo koleno odřené až na chrupavku kloubu.

PŘEMÍSŤOVAČ

Přemísťovač používá kolo jen a pouze jako dopravní prostředek z bodu A do bodu B. Často na kole jezdí do práce. Na rozdíl od domorodce nebývá téměř nikdy ožralý, jeho kolo je v poměrně dobrém stavu a má všechny prvky povinné výbavy. V dámském provedení mívá tento typ cyklisty na kole umístěný kovový košík. Nepočítá kilometry, nejezdí na projížďky do lesů a už vůbec nefotí, zato vyráží v každém počasí a v kterékoliv roční době.

CYKLOTURISTA

Cykloturista zdolává větší vzdálenosti v řádech desítek kilometrů za den. Na nosiči vozívá brašny a jeho hlavním cílem je dýchat čerstvý vzduch, poznávat krásy naší země a kochat se. Vyjíždí buď hvězdicovitě z jednoho místa na různé směry a nebo naloží brašen o něco více, přibalí spacák a vydává se na několikadenní cesty. Cykloturisté jsou jen výjimečně špatně naladění, kilometry počítají jen proto, aby věděli, jak daleko to mají do cíle a jak dlouho tedy mohou posedět v hospůdce u dobrého oběda.

ČLOVĚK, CO NA KOLE PROSTĚ JEZDÍ RÁD

Neboli směsice předchozích typů. A těch je naprostá většina. Je v něm zastoupeno od každého trošku, většinou toho nejlepšího. Nemaká jako dupač pouze pro výkon, nepózuje lacině jako frajer, občas vyzkouší i nějakou tu cyklistickou vychytávku, fotí a zveřejňuje snímky s rozumem, jeho pitný režim je pestřejší než u domorodce. Je houževnatý jako přemísťovač a usměvavý jako cykloturista. Zastavuje pomalu a dopředu to ohlásí. Nestydí se za tašku pověšenou na řídítkách a když už do kopce opravdu nemůže, tak jde prostě kousek pěšky. Zkrátka – jezdí pro zábavu jako holky a umí si to užít.

Jak jsme sbírali léčivé byliny

Autor: Radka Volfová

Nedávno jsem si na procházce všimla nádherných hluchavek, které hrdě z trávy vystrkovaly své hlavičky s bílou kraječkou. V tu chvíli mi hlavou proběhla dávno dávná milá vzpomínka, téměř z pravěku, jak jsme museli povinně sbírat léčivé byliny do školy.

Takhle vám to napíšu: 95 % žáčků naší základní školy muselo, a ten zbytek, který prskal kvůli alergii, i když se doma díval na obrázek rozkvetlé kytky na černobílé televizi, sbírat nemusel. Kam si myslíte, že jsem spadala já? Samozřejmě do skupiny alergiků. To byl ale kámen úrazu. Od nepaměti přece platí, že co je zakázáno, to je chtěno. Jak já jsem záviděla všem spolužákům, kteří chodili odevzdávat v papírových pytlících dva gramy nasušených bílých květů hluchavky či pytel nasušených lístků z břízy. Jak moc jsem všem záviděla seznam čtrnácti druhů požadovaných nasušených léčivých bylin, a já se na něj nesměla ani podívat. Ale pozor! Měla jsem a pořád mám staršího bratra Jirku. Za čokoládu, kterou jsem dala já jemu, aby mě neprozradil, jsem od něj obdržela tajně za barákem síťovku plnou papírových sáčků a vyrazila jsem do terénu. Celá přešťastná jsem zasedla do trávy a trhala a trhala vše, co měl brácha na seznamu. Jakou radost jsem měla, když jsem mu hrdě předávala natrhané byliny. Je tedy pravda, že jsem mu pak záviděla, když ho naše maminka chválila, jak moc byl při sběru šikovný. Ze mě ale už takovou radost neměla. Vrátila jsem se jí totiž vždy s očima červenýma a nateklýma jak králík při megamixomatóze, celé nohy jsem měla zalité jedním velkým puchýřem, jak se jim nelíbil běh v jeteli, a to, že mi alergická rýma tekla i ušima, nemusím snad ani psát. Na dotaz „Ty jsi zase lítala v jeteli?!" jsem vždy odpovídala, že ne, že jsem si hrála s panenkami u garáží. Nešlo mi to uvěřit. Dostala jsem nakapaný sanorin analergin, protože to bylo tak jediné, co v té době bylo k sehnání, prolítla jsem studenou sprchou a musela jsem jít ležet.

Má posedlost bylinami tímto, ale nekončila. Byliny se odevzdávaly v kabinetu fyziky, tenkrát ještě u paní učitelky Kolbekové. Lezla jsem kolem kabinetu jak mlsný kocour, jen abych byla vybraná jako brigádník dne. Takový brigádník měl náhodou velkou funkci, jen si nemyslete. Společně s paní učitelkou přebíral od dětí z celé školy nasušené byliny, vážil je a pak je přesypával do velkých pytlů k tomu určených. No netrvalo dlouho a paní učitelka Kolbeková přišla na mou lest být bylinovým pomáhajícím Hujerem. Prozradila jsem se sama svým alergickým záchvatem při přesypávání nasušeného kontryhelu a mazala jsem pěkně do třídy s pozdravem za zády, jestli jsem vůbec normální. Ale jako pozor! Paní doktorka Slaninová mi povolila alespoň sbírat nasušenou pomerančovou kůru. Jenže jak jsem měla asi tak sbírat nasušenou pomerančovou kůru, když pomeranče nebyly k sehnání. A když náhodou byly, příděl byl kilo na osobu? To mi dělalo silnou čáru přes sbírající rozpočet. Ale dala jsem to!!! Celé mé příbuzenstvo pomohlo a já hrdě nesla svůj trumf do školy. Jen na ten výlet, na který jezdili nejlepší sběrači léčivých bylin ze školy jsem se nikdy nedostala, a to mě mrzí doposud.

Po kom jsem zdědila úchylku ve sbírání léčivých bylin nevím. Například můj taťka mi vyprávěl, že skoro nedostal vysvědčení v šesté třídě, protože nepřinesl kopřivy. Pan učitel ho vyhodil a řekl: „Bártů, když nepřineseš, nic nedostaneš!". Můj tatínek vzal tedy kosu a káru, nasekal plný dvoukolák kopřiv, přijel s mokrými kopřivami před školu a křičel do okna „Pane učiteli, stačí?". Vysvědčení pak prý přilítlo oknem jako vlaštovka, hlavně že úkol byl v rámci možností splněn.

Kdo jste dočetl až sem, máte můj obdiv. Ne každého zajímá pravěk a léčivé byliny, které naše mládež ani nezná a myslí si, že všechny léky se vyrábí z písku a vody. A my, co si to pamatujeme, dojdeme na louku pro heřmánek, uvaříme si z něj čaj a budeme vzpomínat na krásné dětství, které jsme si v Řečici prožili.

Partyzánská obec Mnich a události v květnu 1945

Autor: Aneta Chvojková

Obec Mnich se nachází 8 km západně od Kamenice nad Lipou v okrese Pelhřimov v kraji Vysočina. Je obklopena kopcovitým a zalesněním terénem. Tato malá obec vešla ve známost hlavně díky událostem, které se zde staly v květnu roku 1945. Pro mne osobně je tento příběh dvojnásobně zajímavý, protože jedním z padlých partyzánů byl i bratr mé prababičky Jan Semotán, rolník z Růtova. Jeník se živil prací na poli s koňmi, absolvoval vojenský výcvik a aktivně se účastnil mobilizace v roce 1938. Po mobilizaci se vrátil domů, oženil se a měl dvě dcery. Bohužel, vlivem tragické události 6. května 1945, svým dcerám mohl dělat tatínka pouze dva roky. Nikdo z jeho rodiny přitom nevěděl, že chodí za partyzány a odzbrojuje Němce. V rámci zajištění bezpečnosti pro své nejbližší vždy říkal, že si jde zahrát karty do hospody. Ve skutečnosti chodil se svým kamarádem Aloisem Kubů do nedalekého Mirotína, kde se scházeli s ostatními členy partyzánského odboje… Podkladem pro tento článek byly informace z knihy Lid v odboji (1960 – kniha byla jedním z nástrojů socialistické a sovětské propagandy a je třeba informace z ní vnímat opatrně) a také z vyprávění mé rodiny.

Po celém Československu docházelo v období konce války k řízené deorganizaci nacistické armády. V prvních květnových dnech 1945 pak vybuchla nenávist lidu nahromaděná za dlouhých šest let okupace. Partyzánské oddíly, zařazené do štábu partyzánské brigády „Za Prahu", rozvinuly naplno svoji činnost. Vstoupit do těchto jednotek měly zájem nejen zástupy mužů ale i ženy. V květnu také proběhla porada partyzánského štábu a byl vypracován plán koordinace jednotlivých akcí. Konkrétně na Kamenicku byl vydán a rozmnožen leták, který sestavil Eda Emr spolu s celým štábem. Kromě toho byl vypracován leták i v německém jazyce, který byl v noci rozšířen tak, aby se dostal do rukou německým vojákům. Na českém letáku bylo psáno: *„ČEŠI DO ZBRANĚ! Naše svoboda je na prahu. Rudá armáda a po jejím boku jednotky prvního čs. sboru v SSSR osvobodily Slovensko a valí se k Českomoravské vysočině a ze západu se přibližuje americká spojenecká armáda. Říše se hroutí. Z východu, ze západu, z jihu dostává úder za úderem. Všechny akce jsou řízeny podle plánu usneseného na jaltské konferenci Stalinem, Roseweltem a Churchilem…."*

Když 5. května 1945 začalo pražské povstání, tak v ranních hodinách volal pražský rozhlas o pomoc Praze. Volání bylo signálem všem partyzánským oddílům k aktivnímu boji. Všechny partyzánské oddíly brigády „Za Prahu" vstoupily do otevřeného boje proti nacistické armádě. Postupující nacistické oddíly za sebou zanechávaly značnou spoušť a krveprolití. Například ve Velkém Meziříčí popravili okolo 60 mužů, v Třešti 34 občanů a vraždili také například v Jihlavě, Třebíči nebo v Pelhřimově. Řídili se heslem maršála Schörnera „Z vesnic, které stojí v plamenech, již nikdo nebude střílet. I ty nejostřejší prostředky selžou, jsou-li použity pozdě." Obětí toho cynismu se stala také vypálená obec Leskovice a Lejčkov a krutě postižen byl právě i Mnich.

Výsadek „Za Prahu" seskočil v protektorátu v noci z 25. na 26. března 1945 ve složení: velitel kapitán Rudé armády I. I. Ivanov, politický komisař poručík 1. čs. armádního sboru Ing. Jiří Nezval, dalších 13 mužů a žen. Tento výsadek byl vybavený samopaly, lehkými kulomety, granáty a působil ve vojenských uniformách, bez falešných dokladů. Jako cíl seskoku byl určen zalesněný vrchol Zbihovka, severovýchodně od Kamenice nad Lipou a v této oblastii Kamenicka a Pelhřimovska, měl také výsadek operovat. Ve skutečnosti ale dva letouny Li-2 vysadily posádku u vrchu Melechov u Ledče nad Sázavou a skupina se tak musela nočními pochody přesunout do 50 km vzdáleného místa určení. Jejich úkolem bylo navázat spojení s místním odbojem a organizovat další odbojová hnutí v oblasti mezi Jindřichovým Hradcem a Pelhřimovem. Výsadek „Za Prahu" se podílel na organizaci několika na sobě nezávislých partyzánských oddílů, například: oddíl Jan Žižka (Jindřichohradec-

ko), oddíl Lesu zdar (Kamenicko) a pro tento článek zásadní oddíl Klement Gottwald, velitele Eduarda Emra, který působil převážně v oblasti Nové Včelnice.

V důsledku pražských událostí přijal partyzánský oddíl „Klement Gottwald“ signál k bojovému nástupu. Odzbrojil německou posádku u Nové Včelnice a vyzbrojil tím příslušníky partyzánského oddílu. Za pomoci přímo některých členů štábu „Za Prahu“ byla odzbrojena i německá posádka v Jarošově nad Nežárkou. Účelem těchto odzbrojovacích akcí bylo získat zbraně a vyzbrojit co nejvíce bojeschopných mužů. Jako další úkol oddílu „Klement Gottwald“ je hlavním štábem stanoveno odzbrojení německé posádky v Mnichu. Čas útoku je určen na noční hodinu z 5. na 6. května a přímé velení nad celou akcí přejímá velitel hlavního štábu Ivan Ivanov. Celá skupina asi 30 mužů se přesunula dvěma nákladními auty z Nové Včelnice do osady Betlém u Mnichu, kde se ke skupině připojili i další partyzáni z Mnichu a ze Včelničky. Byla vytvořena četa a přesný plán akce. Německá posádka v Mnichu byla velmi silná, a proto musela partyzánská četa postupovat podle vojenských pravidel. Informace o přesné poloze a počtu německé posádky hlásili štábu pánové Vávrů a Dolejší. Četa byla rozdělena tak, že jedno družstvo o 10 partyzánech, kterému velel komisař Nezval, mělo vniknout postranními cestami do obce a napadnout dům, v němž byli velitel mnišské posádky, důstojníci a poddůstojníci. Družstvo je mělo odzbrojit, vzít do zajetí a donutit je ke kapitulaci. Větší část čety, asi 30 mužů, byla pod vedením Ivanova a ta šla od Betléma přímo k Mnichu. Zde zalehli a čekali na signál, který měla dát Nezvalova skupina, až odzbrojí velitelství. Měli obklíčit posádku a doodzbrojit ji.

Další skupina pak zalehla v talutě při silnici naproti hospodě, kde byli rovněž ubytování němečtí vojáci a hlídala vchod do hospody – nesměla dopustit, aby odtud odešel větší počet vojáků. V noci z 5. na 6. května silně pršelo a byla neproniknutelná tma. Toto počasí dávalo nespornou výhodu celé partyzánské akci. Skupina velitele Nezvala byla nepozorovaně odvedena Jiřím Kubů do kampeličky, kde bylo několik dalších mužů a někteří z nich se přidali k Nezvalově skupině a vnikli do stavení, kde spali důstojníci. Celá akce probíhala tak tiše, že když partyzáni rozrazili dveře u bytu, nalezli všechny důstojníky spící v posteli. Ti se okamžitě vzdali. Partyzáni odvedli zajaté velitele po vesnici do Čamrova domu v horní části obce. Po cestě narazili na dvojčlennou vojenskou německou hlídku, která byla posílena civilistou (v té době byli v Mnichu tzv. „národní hosté“), ale i tato hlídka byla odzbrojena. První akce tak byla zdařile provedena. Po signálu od spojky, která byla vyslána ke skupině Ivanovova, vešla do vsi druhá skupina, aby provedla konečnou akci. Do této chvíle probíhala celá akce tiše a nepozorovaně. Při vstupu do vsi ovšem narazila partyzánská četa na německou stráž, která hlídkovala dole ve vsi u hospody. Parašutista Boris Kristjuk sice německého strážného zabil dýkou, ale při krátkém zápase nezabránil tomu, aby německý voják nevystřelil z pušky. Střela pronikla Kristjukovi ramenem a těžce ho zranila.

Mezitím už první Nezvalova skupina odvedla nacistického velitele do německého štábu, který byl ubytován ve stavení u Čamrů č. 23, bylo zde asi 20 Němců. Velitel stále volal: „*Nicht schiessen!*“ („*Nestřílejte!*“). Výstřel německého vojáka z hlídky dole ve vsi, zalarmoval německé vojáky. Veliteli by se bylo podařilo střelbu zastavit, neboť neustále volal „*Nicht schiessen!*“, ale v tom vtáhl do vsi po silnici od Kamenice nad Lipou silný oddíl esesáků na pancéřových vozech, který byl navíc vyzbrojený ještě samopaly, kulomety a ručními granáty. Není vyjasněno, za jakých okolností a z kterých příčin přitáhl oddíl do Mnichu. Jedna z verzí, o kterou se se mnou podělila moje babička, a která se prý vyprávěla v rodinách padlých partyzánů je, že se mezi partyzány dostaly potají dvě němky nebo kolaborantky, které se vydaly naproti německé koloně a prozradily, co se v Mnichu odehrává. Kolona pak prý v návaznosti na tyto informace odbočila k Mnichu, aniž by to byl její prvotní plán. Jestli je tato verze pravdivá nebo alespoň z části pravdivá anebo jestli se jednalo o pouhou náhodu se však už nejspíš nikdy nedozvíme. Venku na návsi se rozzuřil prudký boj mezi slabou skupinou partyzánou a silně vyzbrojenými německými vojáky. Německý důstojník se snažil ještě novým voláním „*Nicht schiessen!*“ zastavit boj, ale jeho hlas zcela zanikl v bojové vřavě. Do boje nakonec zasáhla i posádka mnišských Němců.

Nacisté neznali sílu nepřítele a byli přesvědčeni o jeho přesile. Venku stále ještě panovala černá, neproniknutelná tma a nepřetržitý hustý déšť, který zvyšoval jejich bezradnost, strach ale na druhé straně i zuřivost, která ničila všechno, co jim bylo překážkou. Nacisté obklíčili stavení č. 23, kde byli zajatí němečtí důstojníci a vojáci a ve kterém se také nacházela partyzánská skupina. Útok byl zahájen. Stříleli bezohledně i do vlastních vojáků wehrmachtu, používali ruční granáty i pancéřové pěsti. V boji byl smrtelně zraněni a dobiti Eda Emr a Miloslav Svoboda z Nové Včelnice. Nezval dal před postupující a několikanásobnou přesilou rozkaz k ústupu. Zbytku skupiny se podařilo ustoupit do dvora stavení, kde se skryli a stříleli. Nezval dal příkaz svým mužům, aby otevřeli zadní vrata dvora do záhumení a za prudkého ostřelování dvora se podařilo skupině ustoupit směrem k vratům stodoly a odtud do záhumení a do polí. Rovněž i Ivanov, který bojoval se svou četou na opačné straně vesnice, dal povel k ústupu, když poznal několikanásobnou přesilu nepřítele a beznadějnost boje. Při ranním svítání, když už boj téměř dohasl, chtěl Štěpán Sviták přeběhnout z kampeličky s puškou v ponosu, přes náves. Němci ho zastavili, odzbrojili a postavili ke zdi jednoho stavení. Jeden z vojáků ho hlídal. Sviták však využil chvíle, kdy voják poodešel a dal se na útěk ke hřbitovu. Voják a po jeho výstřelu i další vojáci po něm zahájili palbu a Sviták byl smrtelně zasažen a padl přes taras u hřbitova.

Bylo pět hodin ráno, 6. května 1945. Tvrdý a nelítostný boj hrstky partyzánů proti několikanásobně větší a dobře vyzbrojené německé

skupině skončil. Partyzáni bojovali statečně a podařilo se jim uniknout z obklíčení. Boj si ovšem vyžádal oběti na životech místních občanů, partyzánů a také dvou ruských vojáků. V noci z 5. na 6. května v obci Mnich, při boji za svobodu naší vlasti padli:

Eduard Emr (*17. 9. 1919) z Nového Etynku, tovární dělník, velitel oddílu „Klement Gottwald“, padl v domě č. 23

František Čábelka (*28. 8. 1890) z Mnichu, rolník a starosta obce Mnich, zemřel v domě č. 23 na následky poranění ručním granátem, který vojáci vhodili do místnosti

Josef Lehký (*8. 10. 1915) z Mnichu, učitel, padl na dvoře domu č. 23

František Skořepa (*31. 5. 1913) z Mnichu, zedník, byl zastřelen v příkopu před domem č. 24

Alois Kubů (*1. 5. 1906) z Růtova, rolník, padl u zahrádky se sochou sv. Jana Nepomuckého před domem č. 23

Jan Semotán (*25. 12. 1909) z Růtova, rolník, padl ve dvoře domu č. 23

Josef Petrů (*16. 3. 1904) z Mnichu, hrobař, zastřelen na prahu domu č.23

Stanislav Valenta (*26. 5. 1908) z Nového Mnichu, zranil se pádem z výšky ve stodole domu č. 23, byl objeven vojáky a zastřelen

Štěpán Sviták (*23. 11. 1900) z Nového Mnichu, chalupník, zastřelen ráno před kostelem u hřbitova

Miloslav Svoboda (*28. 8. 1913) z Nového Etynku, tovární dělník, zastřelen u vrat domu č. 23

Pomníček Jana Semotána před domem č. 23 (foto: autorka)

Jurij Pavlovič Basov, sovětský partyzán, parašutista, člen oddílu „Za Prahu“, padl v domě č. 23

Ivan Ignatěvič Krilatov, který utekl ze zajateckého tábora a připojil se k partyzánům, padl před domem č. 23

Po nočním boji obsadili esesáci křižovatku na Bohdalín a prostor před Čamrovým domem č. 23. Ztráty nacistů byly daleko vyšší než partyzánů. Padlo jich více jak třicet. Při odchodu z Mnichu si Němci své padlé vojáky odváželi s sebou. Podle svědectví Františka Dolejšího, který byl donucen na voze taženém dvěma koňmi odvézt padlé vojáky, víme, že na voze bylo 42 mrtvých vojáků. Za Deštnou (směrem na Jindřichův Hradec) mu ponechali jednoho koně a poslali ho zpět. Část obyvatel Mnichu se rozutekla do sousedních vesnic, protože měli strach, že se Němci později ještě vrátí. Dne 9.května 1945 dorazili Do Mnichu vojáci Rudé armády, kteří zde strávili jednu noc. Tato událost pravděpodobně zmařila plánovanou německou odvetu za padlé, ale přesto ještě úplný klid nenastal. V okolí obce se potulovali němečtí vojáci, kteří se snažili dostat na západ. Při těchto potulkách byl v neděli 13.května zastřelen při pročesávání lesů zedník Karel Běhounek a 18.května byl zastřelen při pronásledování německým zběhem hajný František Podlaha.

Památník slovanského bratrství v Mnichu (foto: autorka)

19. května 1946 byl za účasti asi 15 000 občanů slavnostně položen základní kámen k Památníku slovanského bratrství. Mezi čestnými hosty byl i ministr národní obrany generál Ludvík Svoboda. O rok později, 18. května 1947, byl památník slavnostně odhalen. Přítomný tehdy byl i ministr zahraničních věcí Jan Masaryk, a i přes špatné počasí se zde sešlo přes 10 000 osob. Památník slovanského bratrství je mohyla se sousoším umírajícího partyzána, sovětského a československého vojáka. Jeho autorem je akademický sochař Jan Přerovský z Tábora. Boční strany pomníku jsou osazeny deskami se jmény 1842 mužů a žen, kteří položili svůj život v Jihočeském kraji. V současně době má památník statut kulturní památky.

- inzerce

Máte obavy o své blízké? POMOC STÁLE PO RUCE

ANDĚL NA DRÁTĚ

ASISTENČNÍ A TÍSŇOVÁ PÉČE

Registrovaná sociální služba s pověřením MPSV ČR

1 NON-STOP 24/7 pomoc v krizových situacích

- zranění či ohrožení života při pádu a zhoršení zdravotního stavu doma i venku
- SOS tlačítko - Hodinky eWatch nebo přívěšek eSafe
- GPS lokalizace klienta po aktivaci alarmu
- hlídání nízké aktivity, kontrola stavu klienta, připomínání užívání léků
- detekce pádu, kontaktování nastavených osob, přivolání pomoci IZS

2 Linka pomoci a bezpečí pro seniory

- non-stop pomoc při úzkostných a tísnivých pocitech
- pomoc a rada před podvodnými praktikami podomních a telefonních prodejců, pomoc při řešení problémů v domácnosti.

3 Příjem telefonických hovorů a vlastní neomezené volání

- příjem hovorů od rodiny a přátel a vlastní neomezené volání ze zařízení
- bez mobilního telefonu, bez plateb za SIM kartu

Všechny tyto služby stisknutím jediného tlačítka

Jistota pro Vás a Vaše blízké 24 hodin každý den

Služba a SOS zařízení v době koronavirové situace ZDARMA

800 555 655 | www.andelnadrate.cz

ANDĚL NA DRÁTĚ

Pomoc seniorům v izolaci

Registrovaná tísňové péče ***Anděl na drátě*** je sociální služba s pověřením státu (MPSV), která nyní poskytuje pomoc seniorům zcela **ZDARMA**.

V důsledku koronavirové situace se ocitli senioři v izolaci. V objemu informací, nařízení a omezení, se ne vždy orientují a rozumí jim. U osaměle žijících seniorů tak mohou, v důsledku izolace a dezorientace, vznikat tísnivé pocity úzkosti a strachu, které mohou vést i ke zhoršení zdravotního stavu.

Anděl na drátě poskytuje těmto seniorům asistenty, kteří jsou jim kdykoliv k dispozici. Pravidelně, ve zvoleném intervalu, volají uživatelům a ověřují, zda jsou v pořádku, užívají správně léky, zjišťují, jak se jim daří a jestli nepotřebují s něčím pomoci či něco zařídit. Zprostředkují zajištění nákupů, poradí ohledně dalších sociálních služeb, či projevenou empatií a dobrým slovem seniora povzbudí.

Pomoc a podpora stále nablízku

Zájemce o službu zavolá na bezplatnou linku **800 555 655**, nebo napíše na **info@andelnadrate.cz**. Asistenti obratem volají zpět a pro zařazení mezi uživatele služby stačí znát jméno, telefonní číslo a adresu. Po nastavení požadavků a ověření souhlasu uživatele s poskytováním služby dojde k její aktivaci.

Uživatel se k ničemu nezavazuje, nic neplatí a službu může kdykoliv ukončit.

Seniorům, kteří v důsledku zhoršování zdravotního stavu čelí riziku pádů či ohrožení zdraví a života, je určena **Tísňová péče Anděl na drátě**. K poskytování této služby je nezbytné **SOS komunikační zařízení** (chytré hodinky). Anděl na drátě poskytuje všem potřebným toto **SOS zařízení včetně služby** po celou dobu omezujících opatření rovněž **ZDARMA**.

www.andelnadrate.cz **800 555 655** info@andelnadrate.cz

Divadelní spolek J. K. Tyl

Pozvánka

Autor: Tomáš Englický

Divadelní spolek J. K. Tyl vás co nejsrdečněji zve na letní představení hry Naši furianti. Jako již v loňském roce budeme reprízovat inscenaci na Otáčivém hledišti v Týně nad Vltavou, a to ve dnech 23., 24. a 25. června 2020. Navíc je nám ctí a radostí hostovat na třetím nádvoří Státního hradu a zámku v Jindřichově Hradci a to 3. a 4. července 2020.

Pojďme společně podpořit jihočeskou kulturu!

Divadlu zdar!

Sbor dobrovolných hasičů

Požáry na Táborsku - 8. 4. 2020

Pro celé území obcí s rozšířenou působností byl dne 8. 4. 2020 ve 12:59 hodin vyhlášen 3. stupeň požárního poplachu. Důvodem byly tři rozsáhlé lesní požáry. Prvním byl požár lesa *u Brandlína* (zde zasahovala i JSDH K. Řečice), druhý požár byl u *Plané nad Lužnicí, části obce Strkov*, kde hořel porost na ploše přibližně jednoho hektaru a velmi rychle se po porostu šířil dál. K požáru byly povolány profesionální hasiči ze stanice Tábor a šest jednotek SDH obcí: Tábor, Bechyně, Chýnov, Turovec, Sezimovo Ústí a Malšice. Na požářiště se dostavilo celkem 11 cisteren. A třetí požár byl u *Zhoře u Tábora*, k tomuto požáru o rozloze 50 m x 50 m vyjeli profesionální hasiči ze stanice Tábor a dobrovolní hasiči obcí Zhoř u Tábora, Chotoviny, Opařany a Přehořov.

Požár lesa u Brandlína

Autor: Lenka Heřmánková

Krátce před polednem ve středu 8. dubna byl na tísňové lince 112 ohlášen požár lesa u Brandlína. Postupně operační důstojníci na místo vyslali profesionální hasiče ze stanic Soběslav a Tábor a vyhlásili poplach jednotkám SDH obcí Tučapy, Tábor, Chýnov, Deštná, Veselí nad Lužnicí, Planá nad Lužnicí, Kardašova Řečice, Opařany a Myslkovice. Celkem k požáru vyjely osádky 15 cisteren a 5 dopravních automobilů. Ve 12:44 hodin velitel zásahu přes operační středisko zažádal o letecké hašení, a to vzhledem k šíření požáru a velké náročnosti jeho lokalizace. Zasažená plocha činila podle prvních odhadů 800 x 800 metrů s tím, že požár se vlivem větru stále šíří všemi směry. Hořel jak nízký, tak vyšší porost. Byl tedy aktivován vrtulník Letecké služby Policie ČR. Mezitím velitel zásahu rozhodl o vytvoření čerpacího stanoviště u Myslkovic, odkud byla dodávána voda na požářiště. Zároveň operační středisko poskytlo informace o čerpacím stanovišti, které bude moci využívat letecká služba. Vrtulník se k požáru dostavil minutu před 14. hodinou a okamžitě se začal připravovat na první vzlet.

Naší jednotce byl poplach vyhlášen ve 13:30 a ve 13:40 vyjelo 6 členů s CAS 24 Karosou na místo zásahu. Po příjezdu na místo a domluvě s velitelem zásahu byli povoláni další naši 4 členové. Ti dorazili na místo s DA Tranzitem ve 14:20.

Ihned po příjezdu jsme byli rozděleni na tři skupiny. Osm našich členů šlo hasit přímo do lesa. Zásah slovy jednoho našeho hasiče: „Šlo o velmi náročný zásah. Naše skupina byla rozdělena na dvě družstva. Dostali jsme na starost úsek cca 100x60m, kde jsme museli doslova 'přeorat' vodním proudem každý centimetr lesní půdy. Vše probíhalo ve ztížených podmínkách (kouř, vedro, proplétání mezi stromy s naplněnými hadicemi přes kořeny...) Celý úsek se takto prošel minimálně dvakrát, aby se zlikvidovala všechna skrytá ohniska."

Dále náš strojník s Karosou kyvadlově vozil vodu z čerpacího stanoviště do lesa: „Celkem jsem vezl vodu 14x, což znamená, že jen naše Karosa dovezla na požářiště cca. 52 000 litrů vody. Terén v lese byl těžký."

A poslední z nás byl přidělen společně se členy dalších jednotek na plnění bambi vaku vrtulníku Policie ČR: „Celkem nás plnilo pět. Proběhlo krátké proškolení a šlo se plnit. Čtyři hasiči plnili pomocí hadicového vedení a proudnic vak a pátý usměrňoval a uzavíral vak, aby voda nevytekla dříve, než má, a to byl můj úkol."

Ve 20:31 jsme se všichni v pořádku vrátili zpět na základnu.

Trvalo šest a půl hodiny, než se podařilo hasičům dostat požár pod kontrolu. Lokalizaci požáru velitel nahlásil v 18:33 hodin. Likvidace požáru byla krátce před 21. hodinou s tím, že většina jednotek zásah ukončila a vrátila se na základnu a na požářišti zůstala kvůli monitoringu místní dobrovolná jednotka.

Tento extrémně náročný zásah v číslech:

- požárem zasaženo cca 6 hektarů,
- 11 zasahujících jednotek,
- více než 80 hasičů,
- 15 cisteren, 5 dopravních automobilů,
- na požářiště dovezeno cca 600 000 litrů vody, z toho vrtulníkem Policie ČR 30 000 litrů,
- vrtulník Letecké služby Policie ČR s bambi-vakem provedl 30 shozů,

- v době lokalizace požáru nasazeno 20 vodních proudů,
- čerpací stanoviště v Myslkovicích vzdáleno 1,5 km, voda do cisteren čerpána 3 plovoucími čerpadly,
- čas ohlášení požáru: 11:55 hodin, lokalizace (požár je plně pod kontrolou): 18:33 hodin, likvidace: 20:42 hodin, tzn. téměř 9 hodin velmi náročného zásahu,
- vzniklá škoda: 100 000,-, hodnota uchráněného majetku: 2 000 000,-.

Zdroj www.hzscr.cz

Požár lesa u Brandlína (foto: SDH KŘ)

- inzerce

PLYNOSERVIS
Opravy a revize plynových zařízení
Vladimír Vondrka, Kardašova Řečice
Kontakt: 602 705 737

Objednání: SMS/WhatsApp
+420721699305
LASH LIFTING + BOTOX
A PRODLUŽOVÁNÍ ŘAS
Instagram/facebook:
@andelske_rasy
PO DOMLUVĚ APLIKACE
přímo u Vás doma,
kterýkoliv den v týdnu.
VE DNECH PÁ, SO, NE VE
STUDIU NA ADRESE
KARDAŠOVA ŘEČICE 606.
e-mail: andelske.rasy@gmail.com

Nová hasičská zbrojnice začíná sloužit našim hasičům i veřejnosti

Autor: Petr Nekut

Sobota 13. června 2020 se zapíše do historie města i našeho hasičského sboru jako milník, kdy naši hasiči dostali do užívání novou budovu hasičské zbrojnice, která splňuje veškeré požadavky na moderní a funkční zázemí potřebné pro nejrůznější druhy krizových situací v 21. století.

Historie našich dobrovolných hasičů začíná v roce 1874, kdy byl sbor založen, a od samého počátku patří hasiči mezi významné nepřehlédnutelné spolky ve městě, které mimo svou hlavní náplň při hašení požárů jsou i důležitým prvkem kulturním a společenským. Během let zažili roky úspěšné i méně úspěšné, ale spolek vytrval a jeho potřebnost se ukázala při všech požárech, povodních i dopravních nehodách. V posledních sedmdesáti letech našel své zázemí v budově vedle radnice, která však nebyla stavěna pro tyto účely a pomocí různých přestaveb či přístaveb byla upravována pro potřeby sboru.

Velký rozvoj sboru nastal po roce 1989, kdy jsme pořídili celou řadu nové techniky, zejména pak cisternový automobil, pro který jsme postavili novou garáž a pořídili mu novou nástavbu. Vybudovali jsme i sociální zařízení a sprchy, ale při všech těchto investicích jsme byli limitovaní nedostatkem místa pro další rozšíření zázemí sboru. Před zhruba pěti lety pak padlo rozhodnutí, že je třeba postavit zcela novou hasičskou zbrojnici, která bude postavena pouze pro tento účel a bude splňovat požadavky nejenom současné, ale i s výhledem do dalších minimálně 30 let. Prvním krokem bylo nalezení vhodné lokality, což se nám podařilo velmi výhodnou koupí budovy a pozemku tzv. Zadražiloviny v dražbě Ministerstva financí. Poté začalo projektování stavby Ing. Špulákem, při kterém jsme zapracovali všechny požadavky hasičů jak místních, tak propozic Hasičského záchranného sboru. Stavba tak obsahuje nejenom nezbytná garážová stání pro techniku, ale bohaté sociální zázemí jak pro muže, tak i ženy, školící a odpočinkovou místnost, velitelskou kancelář, parkovací plochy pro techniku i obsluhu, věž na sušení hadic a vyhlídkovou terasu, byt správce i velmi sofistikované zabezpečení celého objektu, který umožňuje dálkové ovládání všech vrat i dveří či jejich automatické uzavření po výjezdu požárních vozidel.

Pohled na hasičárnu z věže na sušení hadic (foto: N. Semerád).

Hradecký kněz J. Turek posvětil zvon, který darovalo SDH město (foto: N. Sem.)

Starosta SDH Kardašova Řečice Tomáš Tourek s „klíčem" od nové hasičské zbrojnice (foto: N. Semerád).

Zkusili jsme také podat žádost o dotaci, ale neuspěli jsme paradoxně proto, že stávající zbrojnice byla v dobrém stavu a přednost měly obce, které neměly zbrojnici žádnou nebo v dezolátním stavu. Připadá mi, že jsme byli potrestáni za to, že jsme se o naše hasiče dobře starali.

Akce začala demolicí všech budov, při které velmi pomohlo místní Rybářství pana Zajíce a poté již nastoupila firma VIDOX vzešlá z výběrového řízení, která v neuvěřitelně krátkém čase během jediného roku dovedla stavbu k úspěšnému konci. Nutno dodat, že proti uzavřené smlouvě se nám podařilo zejména díky práci stavebního dozoru Ing. Berana ušetřit více než 800 tisíc korun, které jsme mimo jiné použili na rekonstrukci přiléhající části Veselého ulice včetně chodníku a veřejného osvětlení. Celková investice tak dosáhla 35 milionů korun a město ji platilo ze svých prostředků.

Hosté na slavnostním otevření hasičské zbrojnice (foto: N. Semerád).

Slavnostní otevření bylo naplánováno na 21. března, ale po vypuknutí koronavirové krize bylo přeloženo na 13. června. Zájem veřejnosti byl veliký, ulice se zcela zaplnila zájemci o prohlídku stavby, mezi nimiž nechyběl místopředseda Senátu pan Milan Štěch, náměstek hejtmanky pan Pavel Hroch, starosta Jindřichova Hradce pan Stanislav Mrvka a celá řada dalších hostů, zejména z řad hasičských sborů z blízkého i vzdáleného okolí.

Garáž pro hasičskou techniku a vpravo hudba na slavnostním otevření zbrojnice (foto: N. Semerád)

- inzerce

FK Kardašova Řečice 1922

Fotbal v době koronavirové

Autor: Pavlína Neugebauerová a Tomáš Pražák

Fotbalové jaro bylo samozřejmě výrazně ovlivněno pandemií koronaviru. V souladu s vládními opatřeními byla 12. března 2020 přerušena činnost fotbalového klubu, zrušily se tréninky i zápasy. Trenéři proto rodičům poslali tréninkové plány a videa, aby mohli kluci doma individuálně trénovat. A pak už to bylo na každém, jak zodpovědně bude sportovat.

Činnost klubu byla obnovena koncem května a zde je pár informací k jednotlivým kategoriím:

Mladší přípravka po zápase s Třeboní (foto: FK KŘ)

Mladší přípravka

Začátkem června odehráli kluci 2 přípravné zápasy na domácím hřišti. Oba zápasy jsme sice prohráli, ale zejména v druhém zápase, navíc za výrazné podpory fandících rodičů, předvedli kluci opravdové nadšení a bojovnost.

K. Řečice – Stráž n. Nežárkou 0-8

K. Řečice – Třeboň 6–12 (T. Sobotka 2x, P. Vodička 2x, N. Svobodníková, M. Hrdlička)

Sestava: T. Sobotka, M. Svobodník, N. Svobodníková, L. Hanzlík, M. Hanzlík, M. Hrdlička, D. Quang, D. Špulák, J. Bartůněk, P. Vodička.

Starší přípravka

I starší kluci odehráli zatím 2 přípravné zápasy. Vynucená fotbalová přestávka byla na našem výkonu znát. Kluci se sice snažili, ale oba zápasy prohráli.

K. Řečice - Novosedly/Stráž n. Než. 3 – 9 (J. Sedláček, H. Novák, A. Dvořák)

K. Řečice - Třeboň 1 – 14 (A. Dvořák)

Sestava: M. Michl, L. Virt, H. Novák, R. Novák, T. Quang, A. Dvořák, J. Sedláček, A. Vistak, M. Vistak.

Brankář Tom Neugebauer (foto: FK KŘ)

Mladší žáci

Nově se tvořící tým mladších žáků odehrál svůj první zápas v Nové Bystřici. Kluci předvedli dobrý výkon a soupeře jasně přehrávali, odměnou jim byla spousta gólů v soupeřově síti.

N. Bystřice - K. Řečice 3 - 9 (A. Šenold 3x, A. Čáp 2x, Z. Pluhařík 2x, M. Šichta, P. Podzimek,

Sestava: T. Neugebauer, *A. Šenold*, *A. Čáp*, *Z. Pluhařík*, *M. Šichta*, *P. Podzimek*, J. Kodým, T. Bartoš, K. Velík.

Další zápasy odehrají mladší žáci na turnaji ve Slavonicích.

Starší žáci

Naši borci odehráli 7. června přátelský zápas v Nové Bystřici. Po velmi dobrém výkonu na všech postech jsme soupeře po celý zápas přehrávali a připsali si zasloužené vítězství.

N. Bystřice - K. Řečice 1 – 3 (M. Šichta 2x, Z. Pluhařík)

Sestava: M. Žižka, J. Vácha, P. Frýdl, J. Jirsa, O. Musil, A. Čáp, A. Šenold, Z. Pluhařík, M. Šichta, P. Podzimek, J. Šergl, J. Chvojka.

Zápas starších žáků v Nové Bystřici (foto: FK KŘ)

A co nás čeká v nejbližších dnech? V těchto dnech se soustředíme na přípravu tradičního „pouťového“ turnaje, který proběhne v sobotu 20.června 2020. Kapacita turnaje musela být snížena na 16 družstev a turnaj je vypsán pro hráče ročníku 2011 a mladší.

Plánujeme také další promítání letního kina (3. 7. a 28. 8.) na fotbalovém hřišti, které se vloni moc povedlo – viz nadcházející akce.

Závěrem pro vás máme výzvu: Máte rádi fotbal? Máte rádi děti? Chcete trávit aktivně svůj volný čas?

Přidejte se k našim trenérům fotbalové mládeže! Za každého nového „tréňu“ budeme moc rádi.

Tréninky:

Starší a mladší žáci – ST a PÁ 16:00-17:30

Starší a mladší přípravka – PO a ČT 16:30-18:00

Kontakty:

Václav Virt - 724964869

Tomáš Pražák – 723226561

Jiří Kovář – 773498544

Slavia v Kardašově Řečici

Odbočka v době koronavirové

Autor: Jaroslav Tomša (OP Slavia KŘ)

Opatření, která nastala ohledně Covidu 19 se dotkla i činnosti OP Slavia Kardašova Řečice. Měli jsme připraveny některé akce, ale i různých akcí jsme se měli zúčastnit.V měsíci březnu se měla konat valná hromada odboček přátel Slavia v Praze, které jsme se měli zúčastnit, ale v dané situaci to nebylo možné, a proto byla přesunuta na jiný termín.

Co nás ale nejvíce mrzí je zrušení 20. celostátního setkání odboček Slavia které se mělo letos konat v Rožďalovicích. Na setkání jsme se chtěli představit v nových dresech které jsme si nechali vyrobit za podpory Města Kardašova Řečice a pana Milana Lepiče, za což bychom jim chtěli poděkovat. Setkání bylo přesunuto na příští rok, takže příležitost prezentovat naši odbočku ale i Město Kardašova Řečice bude. Samozřejmě bychom se rádi zúčastnili i jiných akcí, ať už u nás ve městě nebo v okolí. Ničemu se nevyhýbáme a budeme rádi za každou příležitost.

Fanoušci Slavie (foto: M. Městecká)

Na přiložených fotkách bychom rádi představili nové dresy ale i roušky, které byly na nějaký čas součástí nás všech, a nejen pro naše členy jich několik našila paní Městecká a o distribuci se postaral předseda a místopředseda naší odbočky. Nové dresy využijeme na jiných turnajích a přátelských utkání.

Nakonec bychom chtěli informovat o zapůjčení vitríny na autobusové zastávce kde budeme informovat o naší činnosti a připravovaných akcí.

V případě zájmu vstoupit do naší odbočky se obraťte na:

telefon: 722 385 080 nebo na **e-mail:** opslavia-k.recice@seznam.cz

---

- inzerce

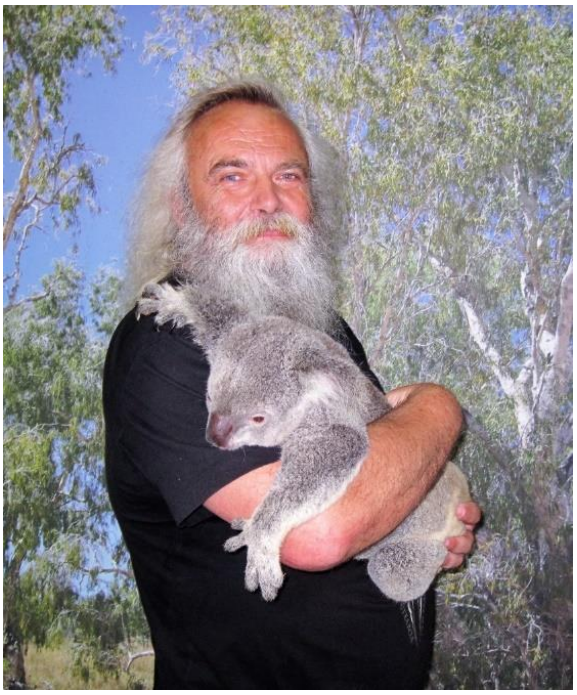
Lidé z Kardašovy Řečice

Václav Koubek – Nekonečný výlet

Autor: Václav Koubek, upravila redakce ŘZ

Jednoho dne jsem se rozhodl k radikálnímu řešení. Prodal jsem chaloupku, moji rodnou, střediskovou, prodal jsem obchod s hudebními nástroji a emigruji kamkoliv z mé rodné vlasti. Výjezdu předcházela celá řada obstrukcí, zejména na úřadech. Jakmile zrušíte trvalý pobyt, což jsem udělal, všechny úřady vás hodí přes palubu. Datum odletu jsem stanovil na 9. dubna 2018. První destinace Egypt – Sinai Dahab. Přesvědčil jsem jednoho kamaráda, aby na 14 dní letěl se mnou, takže začínám ve dvou, posléze budu na cestách sám.

Zastavení první 9. - 23. dubna 2018, Egypt - Sinai Dahab

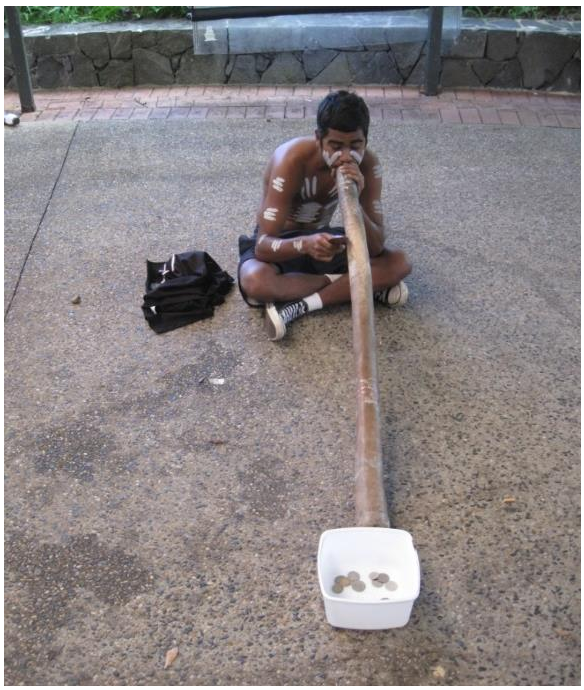

Václav Koubek s koalou ve městě Kuranda (foto: autor)

Jsem vášnivý potápěč. Hned druhý den po příletu jdeme do vody. Máme kliku, protože náš dive master (instruktor potápění, pozn. redakce) je technický potápěč. Jmenuje se Mohamed Saeed a specializuje se na velké hloubky. Canyon má až na dno 52 m, Blue Hole tunelem do moře 60 m, tudy šel málokdo. Mezitím si připravuji letenky a vízum do Austrálie, naštěstí jde všechno on-line. Egyptská kořalka je na jedno brdo, a hlavně se nedá pít. Po obvyklých dramatických obstrukcích (egyptské vízum, kontroly na letištích a podobně) letím 23. dubna po ose Sharm el Sheik – Káhira – Abú Dabí – Brisbane do Austrálie.

Zastavení druhé, 24. dubna -16. května 2018 Austrálie – Brisbane, Cairns, Kuranda, Palm Cove.

Na letišti v Brisbane proběhla kontrola, jako kdybych byl přinejmenším islámskej terorista, no, až na ty modrý oči skoro tak vypadám. Asi po hodině mě konečně pouští do země. Mám v pasu asi čtyři vstupní víza do Egypta, to tomu taky moc nepomohlo. Mám štěstí, protože nazítří je ve městě slavnostní průvod veteránů všech vojenských operací od druhé světové války. Defilují zde i skotští dudáci, což je moje velká slabina. Snažím se všechno dokumentovat, jak foto, tak i video, mám takový dva foťáky, který fungují tak napůl. Jinak zjišťuju, že kouření, a i prodej alkoholu je zde obecně poměrně velmi omezen, takže kdo chce přestat kouřit, chlastat, a dokonce i zhubnout, nechť jede do Austrálie!

Australský domorodec (foto: autor)

Následující den letím místní linkou do Cairns, což je město na severovýchodě země, teritorium Queensland. Ve městě se ubytuju v hotelu pro baťůžkáře, a to jsem i já a vyrážím hledat potápění. Nacházím ve městě asi nejlepší bázi ProDive, okamžitě objednávám výlet na lodi na 3 dny, 2 noci a 11 ponorů. Cíl Velká Útesová Bariera, kvůli tomu jsem vlastně tady. Ráno v 6 hodin vyrážíme. Od potápění jsem čekal malinko víc, byl to normální korálový útes, viditelnost poměrně špatná, sestava na lodi z celého světa, včetně z Evropy např. Němci, dvě holky z Číny a samozřejmě Australané. Jedna novinka pro mě, po tzv. brífinku a rozdělení do skupin je potápění samostatné, bez průvodce! Dva noční ponory byly asi nejlepší. Opět nevím, proč s sebou táhnu vlastní výstroj, když v ceně je zapůjčení kompletní výstroje.

Po návratu volím výlet v podstatě historickým vláčkem do města Kuranda, asi 30 km od Cairns. Ve městě se ubytuju na dva dny a kromě lanovky, botanické zahrady a malé zoologické zahrady tu není prakticky nic, po čtvrté hodině odpoledne se všude zavře a hotovo. Přece jenom ale absolvuji v zoo foto s koalou. Poté se přesunuju dílem pěšky a dílem veřejnou dopravou (je poměrně levná) do Palm Cove, kde hodlám strávit několik dní. Po důklad-

ném hledání ubytování nacházím trochu zastrčený pensionek, jehož majitelem je pan Bruce Bramhill a jeho žena Jill, kteří, světe div se, byli před dvěma lety v Čechách, znají Prahu... Okamžitě se spřátelíme, i když s mojí jazykovou výbavou to trochu drhne. Na druhý den mi Bruce zajišťuje návštěvu v Hartley's Adventures, což je v podstatě krokodýlí zoologická zahrada. Krokodýlů živých a divokých, je tam sice dostatek, ale připadá mi to jako takový krokodýlí průmysl. Potápění v Palm Cove není a taky je docela špatný počasí, větříček, vlnky apod. Loučím se s Bruceem a jeho ženou a vracím se veřejnou dopravou do Cairns, kde pozvolna bukuju letenky do Kingdom of Tonga v Polynesii. Tedy vzhůru do Polynesie!

Krokodýlí zahrada v Palm Cove (foto: autor)

Pláž v Palm Cove (foto: autor)

Zastavení třetí – 17. května – 14. června 2018 - Kingdom of Tonga (Království Tonga) – Nuku Alofa, VaVa, Ha'apai, Nua

Pozor, až poletíte do Kingdom of Tonga, musíte mít letenku jak dovnitř, tak i ven ze země. Při odbavení v Cairns mi toto před odletem řekli a letenku ven ze země jsem samozřejmé neměl, ale naštěstí jsem to on-line všechno stihnul. Po příletu na Tongatapu následovala obvyklá kontrola, z celého letadla kontrolovali zase jenom mě a to tak, že kromě tělesných dutin snad úplně všechno. Přiletěl jsem v jednu v noci, rychle honím taxi, které mě odveze do města Nuku Alofa, kde mám zabukované ubytování. Následující dny procházím město, a protože tady „chcíp pes", přemýšlím o dalším postupu. Po několika dnech volím přesun na sever, do souostroví VaVau. Vylezu z malinkého letiště a všechny taxíky jsou pryč, naštěstí mě dobří lidé vezmou zadarmo, dolů do města Neiafu. Po chvilce jízdy proběhla obvyklá konverzace a že prý odkud jsem. Odpovídám „I am from Czech Republic", v tom ze zadního sedadla jejich dcera vytahuje ze školní brašny sešit a v něm je Czech Republic – Prag. Jsem z toho hotovej. Kolik žáků v Čechách ví, kde je Království Tonga anebo alespoň Polynésie? Pán, který mě veze se jmenuje Pooi Kaufusi a zjišťuji, že má hotel, takže slovo dalo slovo a budu bydlet u něj. Jsou to holt Přátelské ostrovy, jak je původně nazval James Cook. Prohlížím město, hledám potápění a zjišťuju, že jsem tu mimo sezonu, takže žádný velryby ani potápěči. Pan domácí mě pozval na nejbližší neděli na místní oslavu, a protože s sebou neustále nosím ty moje dva napůl funkční fotoaparáty, tak mě, světe div se, s mými antifotografickými schopnostmi oslovil, zdali bych něco nevyfotil. Jdu do toho. Nejdříve dvě prasátka na ohni, posléze kulturní program s projevy, hudbou, tanci... Moc se mi to líbilo, je to prostě něco jiného. S fotkami byl asi spokojený, protože mě zbytek pobytu, asi čtyři dny krmili a vozili zadarmo po ostrově. Vyrážím na výlet lodí, kde se uskuteční dva ponory, v jedné jeskyni jsem měl možnost vidět rejnoka.

Souostroví Kingdom of Tonga pohledem z letadla (foto: autor)

Rodina Pooia Kaufusiho (foto: autor)

Václav Koubek s místními na oslavě pekl prasátka na ohni (foto: autor)

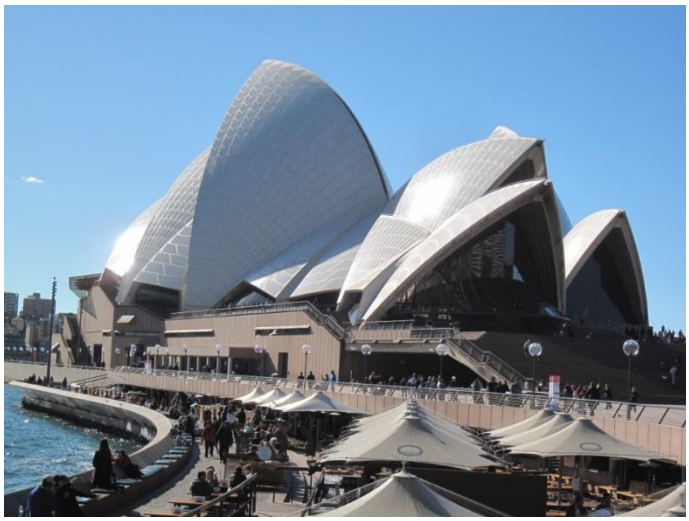
Pláž na Kingdom of Tonga (foto: autor)

Na souostroví Ha'apai letím letadélkem, za 20 minut jsme tam. Jsem na největším ostrově tohoto souostroví, ve městě Pangai, nebo vesnici, chcete-li. Vydávám se na tradiční obhlídku a zjišťuju, že čím menší vesnice, tím více prasat. Malinká, větší, největší, prostě asi 18x více prasat než lidí a asi jen jeden podnik – Mariner's Cafe, kde mi nalejou, myslím destilát. A světe div se, majitelkou je Polka Magda. Asi je ráda, že slyší podobnou řeč, je tady už 11 let, vdána za domorodce a má s ním roztomilého chlapečka. Protože kromě lihoviny tady má i WI-FI, snad jediný ve vsi, jsem tady v odpoledních hodinách pravidelně. V celém království, jsem ve špatném termínu, žádní potápěči, žádné velryby. Rozuměj, že v zimním čase (červenec-říjen) se sem stahují stovky velryb z celého světa, kvůli teplé vodě, je to vyhlášené místo... tak snad příští rok. Půjčuji si tedy kolo a objíždím ostrov na bicyklu. Jsou tady totiž všude nádherné pláže, bílý písek, čistá voda. Když je špatné počasí, hraju s Magdou šachy, asi po 30 letech. Nakonec stav Polsko – Česko 1:2. Je to nesporně příjemné místo, ale po týdnu zamačkávám slzu a opět vrtulovým letadélkem se přesunuju na ostrov Tongatapu, do města Nuku'Alofa, odkud jsem vyjížděl. Ještě snad pro doplnění, u tohoto souostroví – Ha'apai – přistála 28. dubna 1739 známá britská loď Bounty, kde vzbouřená posádka vysadila svého kapitána a odplula, tuším na Pitcairn. Tento příběh, který byl několikrát zfilmován, jistě znáte.

V království Tonga se v pátek přestává pracovat, v sobotu vůbec, v neděli je absolutně všude zavřeno. Snad otevřeno je v nemocnici, ale to nevím jistě, v pondělí se velmi pozvolna začíná pracovat, takže na skutečnou práci zbývají asi 3 dny. Připravuji se na odlet, po měsíci opouštím království Tonga, byl to příjemný pobyt, příště ale červenec anebo srpen. Známý taxikář mě v 5 ráno odváží na letiště, loučíme se a dále mě čeká Sydney na jeden den a pak Cookovy Ostrovy…

Zastavení čtvrté – Austrálie – Sydney

14. června opouštím voňavé a přátelské Kingdom of Tonga. Po přistání v Sydney, světě div se, procházím celnicí bez kontroly, to tedy koukám. Z International Airport jedu vláčkem za přímo do centra, to je velmi šikovná a levná věc. Ve městě chci stihnout tři věci: najít ubytování na jednu noc, vyfotit si Operu a Harbour Bridge. To mi stačí a zítra, to jest 15. června, letím do Rarotonga, Cook Islands. Najednou uvidím hospůdku s příznačným názvem Hero of the Waterloo a zapadnu tam. Dříve než otevřu pusu, tak na mě číšník spustí a že jsem z Německa a jestli nechci Plzeň. Já na něj: „Panáčku, nelaškuj se mnou." (to byl překladatelský oříšek). „I am from Czech Republic a originální českou Plzeň znám dokonale!" Načež on mi dává ochutnat tu jejich, australskou. Pivo není špatný, dám si tři a jdu dál hledat ubytování na jednu noc. Musím konstatovat, že Austrálie je poměrně drahá země, alespoň tam, kde jsem byl já a plná Číňanů!

Slavná Opera a Harbour Bridge v Sydney (foto: autor)

Zastavení páté – Cook Islands – Raotonga (téměř jeden měsíc)

15. června 2018 ve 21:30 nasedám do letadla v Sydney a v 7:15 téhož dne, tedy 15. června budu na ostrově Rarotonga na Cookových ostrovech. Nějak mi to mozek nebere. Jinak kontrola na ostrovech po příletu opět nezklamala. Zhruba 300 lidí přiletělo a důkladně kontrolovali zase jenom mě. Letenka ven ze země je nutná. Cook Islands tak nějak patří pod Nový Zéland a oficiální měnou na ostrovech je novozélandský dolar.

Václav Koubek s místními obyvateli na ostrově Rarotonga (foto: autor)

Beru taxi na letišti a jedu do motelu. Taxikář je z Nového Zélandz, recepční v motelu je z Bali, manažerka v motelu je z Chile. Je to tady taková pestrá společnost. Ostrov Rarotonga má zhruba 10 km v průměru, patří do jižní skupiny Cook Islands, je největší a Public Bus ho objede za 50 min. Lehce se seznamuji s ostrovem, hledám potápění. Na rozdíl od Kingdom of Tonga je to tady výrazně čistší, neviděl jsem tu pobíhat volně ani jedno prase. Lidé jsou sice trochu uzavřenější, ale to mi vůbec nevadí. Bílé pláže kolem ostrova, jasně modrý oceánek, prostě polynéská klasika. Zrovna je tady zima, rozuměj jako roční období, nicméně voda má 26 °C, vzduch 28 °C, občas zaprší. Finančně trochu dražší než Tonga, ale pivo se nechá koupit za 3 NZD (přibližně 45 Kč). Na celým ostrově Rarotonga je asi pět potápěčských základen, volím Adventures Cook Islands. Vedou to dva Němci, kluk a holka, už jsou tady 14 let a docela jim to jde. Pro začátek volím dvojponor a celkem nakonec dávám dohromady 8 ponorů. Bylo to docela zajímavé, viděl jsem žraloky, rejnoky, želvy i vrak.

Ostrov Rarotonga (foto: autor)

Lehce vyzvídám, k různým činnostem podnikatelským je třeba mít za partnera domorodce. Tak jako všude v těchto končinách, je možno si pronajmout kousek země na 60 let, tedy nikoliv koupit napořád, to je docela chytrý... Když jste někde skoro měsíc, na relativně malém ostrůvku, tak už vás skoro všichni znají, obzvláště když vypadáte tak jako já. Cook Islands se mi jeví jako velmi slušné místo na delší pobyt. Na radu potapěčů měním plány a příští týden letím do Aucklandu, kde budu tři dny čekat na letadélko na ostrov Niue. Ostrůvek je to malinký, letadélko tam létá pouze 2x týdně, chci se tam zdržet tak dva týdny a potom zpátky na Cook Island. Potápění je tam prý boží. Jinak ostrov objevil, no, kdo jiný, než James Cook a nazval ho ostrovem divošským, no snad mě tam nesežerou…

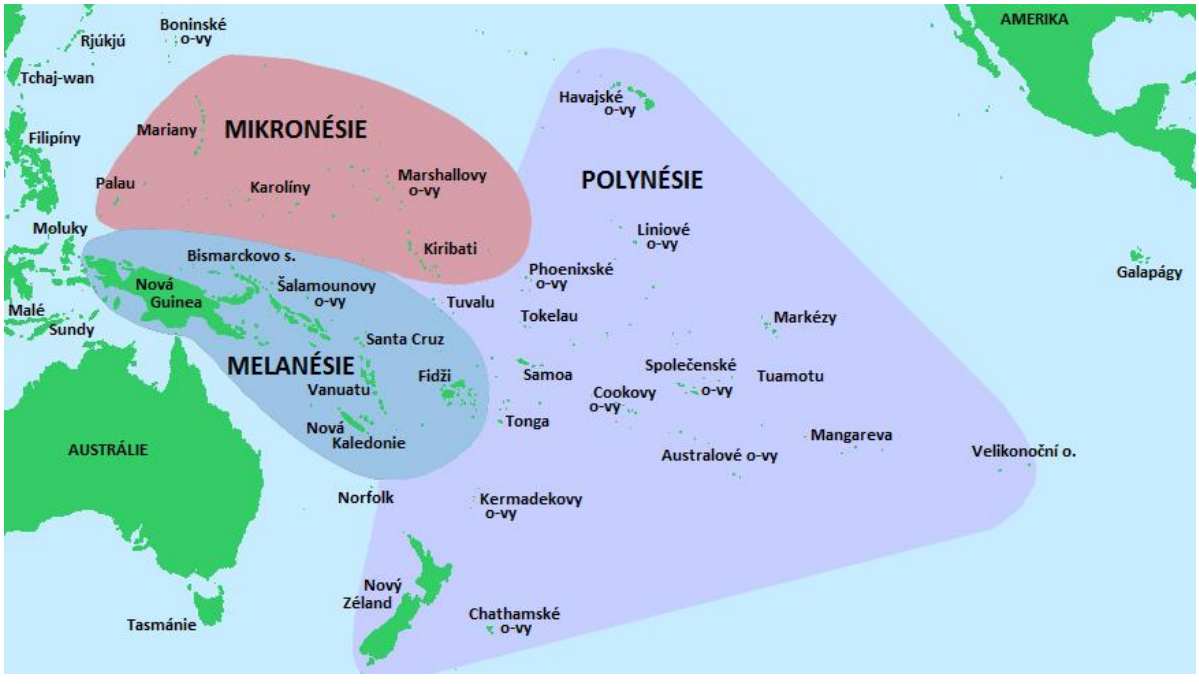
Zastavení šesté – Nový Zéland – Auckland

Domorodec z Nového Zélandu a Sky Tower v Aucklandu (foto: autor)

Po příletu z Cook Islands kupodivu všechno proběhlo na letišti v absolutní pohodě, prakticky bez kontroly. Ve městě mám předem zabukované ubytování v ubytovně pro baťůžkáře, je to klasika, všechno společný. Teda kromě postele. V průměru jsou tady všichni asi tak o 40 let mladší. Obcházím obvyklé štace, občas zajdu na pivko, fotím, vyskytl jsem se v demonstraci zdravotních sestřiček… Připravuju se na návrat do Polynesie, na ostrov Niue, jiný spojení, než přes Auckland neexistuje, proto jsem tady. Už mám toho města plný zuby… (pokračování zase příště!)

Mapa Oceánie (zdroj: wikipedie, Kahuroa)

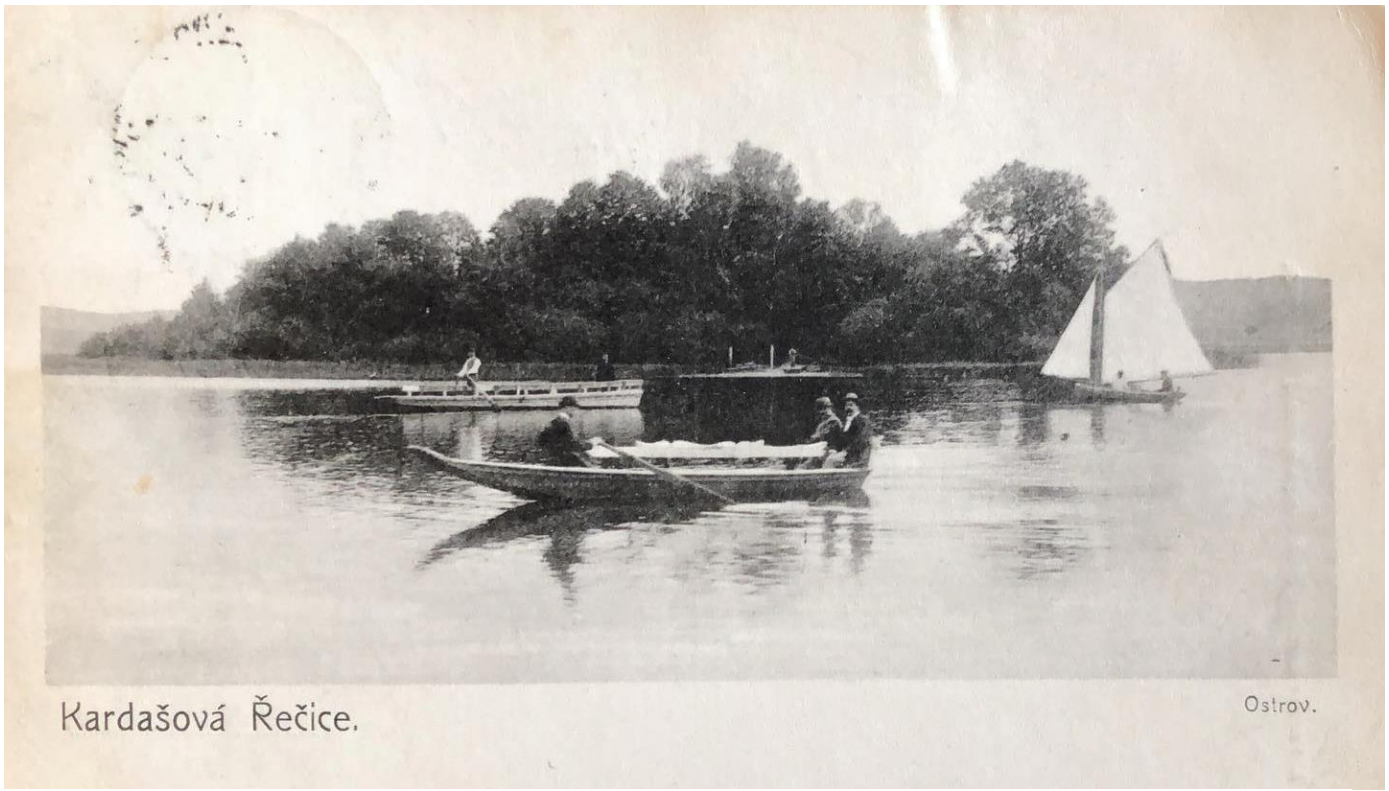
Pohledy do minulosti

Ostrov na rybníce Velký

Autor: Aneta Chvojková (z Místopisu Kardašovy Řečice)

Ostrov na rybníce Velkém, zaujímající plochu přibližně 0,973 ha, zůstával pustým asi do počátku 19. století. Tehdy četné vrchnostenské úřednictvo hledalo místo vhodné pro letní zábavní místnost. Ostrov byl osázen stromovím a křovinami, mezi nimi byly upraveny cesty a na straně k Plasné byla zřízena střelnice s terčem a nevelká budova se sálem. Na Řečické straně kuželník. Uprostřed ostrova kolem lípy nalézalo se taneční prostranství. Pro převoz na ostrov byla pořízena bezpečná, velká, skoro čtyřhranná loď.

V letní době býval ostrov navštěvován každou neděli a svátek panským úřednictvem, řečickými občany a někdy i členy knížecí rodiny Paarů. Na ostrově byly též pořádány různé místní slavnosti. Jedna taková velká oslava se zde konala dne 8. září 1850, po prvních volbách do obecního zastupitelstva. V ten den skládali zástupci obce slavnostní přísahu, na níž přijel z Bechyně kníže Karel Paar a z Tábora okresní hejtman. Po přísaze na radnici šel celý obecní výbor v průvodu do chrámu (do kostela), kde byla sloužena mše. Odpoledne toho dne byla slavnostní střelba do terče na ostrově a večer ples ve prospěch chudých. Terč k této příležitosti schválně malovaný choval se až do světové války na střelnici.

Rybník Velký s ostrovem na pohlednici z roku 1909 (archiv A. Chvojkové).

V 50. a 60. letech 19. století býval ostrov cílem každoročních výletů studentů jindřichohradeckého gymnázia. V této době byl ostrov opatřen i tělocvičným nářadím, jehož hojně bylo užíváno mladými studenty, když se tam scházeli. V tu dobu měl ostrov již konkurenta v nové zahradní restauraci "Americe", kterou koncem 50. let 19. století zřídil Pavel Fortunát. Když pak i jiní hostinští zřídili si zahradní restaurace, klesala návštěvnost ostrova a jen několikrát za rok, za teplých nedělních odpolední, scházívala se tam společnost. Poslední střelba do terče konala se zde 5. června roku 1914. Za světové války ostrov úplně spustl. Kde bylo jaké dřevo, bylo odneseno v zimě po ledě, a tak zmizel i krov nad budovou i krytina nad kuželnou i onen památný terč z roku 1850. Po bývalé kuželně není stopy, z budovy sálu zbyly rozvaliny.

V dnešní době můžeme najít zbytky tanečního parketu, osvětlení na stromech a další drobnosti, a také chátrající boudu (loděnici) vystavěnou v druhé polovině 20. století nejspíše Svazarmem. Ostrov lze považovat za pustý i dnes.

Střípky z dob minulých…

Autor: Aneta Chvojková (zdroj: archiv ŘZ, městská kronika)

Pěstování zeleniny na Cikaře

Na státním statku „Cikar" bylo v roce 1950 zavedeno pěstování zeleniny. Byl tam zaměstnán 1 zahradník, 2 muži jako pomocné síly a 20 až 30 žen. Na pomoc přicházeli ještě brigádníci. Protože ale byly náklady vysoké a zelenině se zde nedařilo, bylo pěstování v roce 1960 zrušeno.

Počasí na Řečicku v roce 1965

Až do 24. ledna byla velice mírná zima a málo sněhu a koncem ledna dokonce začalo pršet. Až teprve v únoru začíná zimní počasí. Je hodně sněhu, mráz okolo -10 °C a 27. února přišla sněhová bouře a sní spojené závěje. Na začátku března je stále zimní počasí, sněží a sněhová pokrývka má až 50 cm. Na konci března se přihnala první bouřka. Duben je celý studený a deštivý, prší také v květnu. Až teprve v pozdním létě a na podzim bylo pěkné počasí, které trvalo až do 10. listopadu.

Park u nádraží v Kardašově Řečici na dobové fotografii (archiv města).

Řečické nádraží bronzové! (1965)

V roce 1965 se řečické nádraží umístilo v soutěži o nejlépe upravené nádraží v republice na třetím místě a získalo odměnu 5 000 Kčs.

Jihočeská Fruta (1983)

Zpracovatelská sezóna v roce 1982 byla pro provoz pobočky řečické Fruty velice dlouhá a namáhavá. Mimo jiného barevného ovoce se v tomto roce urodilo i velké množství třešní, které musely být zpracovány ve dvou a někdy i ve třech směnách. Nejvíce však bylo jablek, které Fruta zpracovávala od konce srpna do 23. prosince v nepřetržitém provoze (mimo neděle). V této době pokračujeme v lisování jablek, kterých má podnik Zelenina na skladě stále dost. Pro představu uvádíme množství a druhy ovoce, které jsme zpracovali v sezóně 1982:

třešně 588 489 kg, višně 33 509 kg, rybíz červený 382 683 kg, rybíz černý 24 864 kg, angrešt 16 680 kg, maliny 4 210 kg, borůvky 2 047 kg, jeřáb černý 7 703 kg, hrozny 12 994, jablka 13 934 606 kg, ostružiny 16 kg, hrušky 284 kg, jablka II. 5 825 kg.

JZD „Rozhled Kardašova Řečice" (1983)

V první etapě jarních prací jsme provedli osev jařin a to: ječmen na výměře 540 ha, oves 154 ha, oves s podsevem 220 ha, jetel červený 480 ha, kukuřice 280 ha, bob 50 ha, krmné okopaniny 16 ha a brambory 100 ha. Z dalších prací, které v jarním období provádíme, je vápnění na celkové výměře 640 ha, hnojení organickými hnojivy na ploše 450 ha, průmyslovými hnojivy na ploše 280 ha. Celkem 470 ha luk bylo ošetřeno mechanicky, ozimy byly přihnojeny na ploše 866 ha, z toho část byla provedena letecky. Všechny práce byly provedeny kvalitně a pokud budou klimatické podmínky pro nás trochu příznivé, zaručují bohatší úrodu než v loňském roce.

- inzerce

Inzerce

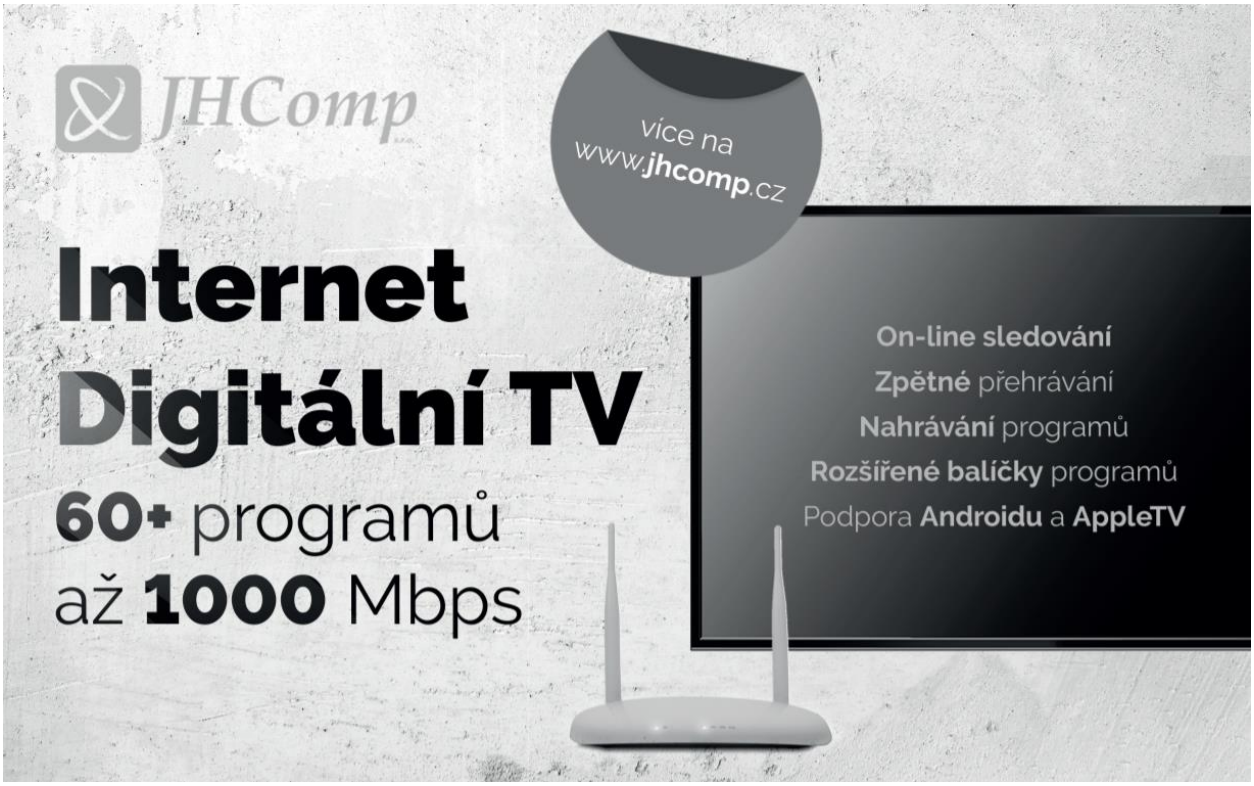
PRODEJ KUŘIC
2020

FIRMA
NOVÁK
RADOMYŠL

Kardašova Řečice – 14.30 hod.
U rychlého občerstvení - náměstí
DNE: 6.3 / 3.4 / 1.5 / 29.5 / 26.6 / 24.7 / 21.8 / 18.9 / 16.10 / 13.11

červené,černé kropenaté,modré, žíhané,bílé - stáří 20 týdnů
cena 180 Kč/ks
tel.- 602 115 750
www.drubez-novak.cz

JHComp
více na
www.jhcomp.cz
Internet
Digitální TV
60+ programů
až 1000 Mbps
On-line sledování
Zpětné přehrávání
Nahrávání programů
Rozšířené balíčky programů
Podpora Androidu a AppleTV

JARNÍ VÝPRODEJ
Začínáme v dubnu!
NYNÍ NEJLEVNĚJŠÍ Z CELÉHO ROKU
• EKOBRIKETY - několik druhů
• PELETY - několik druhů
Nejlevnější, čerstvá
• MULČOVACÍ KŮRA
DOPRAVÍME AŽ K VÁM DOMŮ!
ČISTÉ TEPLO PRO VÁŠ DOMOV
EKOPALIVO
www.ekopalivo.cz
Prodejna: Briketárna Větřní u Č.K.
Mobil: +420 734 768 420
E-mail: prodejnavetrni@ekopalivo.cz
Prodejna: Č. Budějovice, Na Dl. Louce
Mobil: + 420 777 917 714
E-mail: prodejnacb@ekopalivo.cz

Město Kardašova Řečice vyhlašuje

SOUTĚŽ O NEJHEZČÍ LETNÍ KVĚTINOVOU VÝZDOBU ROKU 2020

***Podmínky soutěže*:**

- Předmětem soutěže je květinová výzdoba oken, balkónů, lodžií nebo teras bytů či předzahrádek domů **viditelných z veřejných ploch** města ***Kardašova Řečice***.
- Květinová výzdoba se hodnotí ve čtyřech kategoriích – viz tabulka níže.
- Hodnotící kritéria: *celkový vzhled (estetický dojem), originalita řešení, kvetení rostlin, barevná kombinace, přínos pro okolí.*
- Přihlásit se mohou občané města Kardašova Řečice (včetně místních částí) s výjimkou zahrádkářských kolonií a chatových oblastí.
- Květinovou výzdobu bude v průběhu letní sezóny hodnotit porota a výherci jednotlivých kategorií se mohou těšit na pěkné ceny!
- Oznámení výherců proběhne písemně dopisem a zveřejněním na webu města do konce září 2020.

Přihláška:

- Přihláška musí obsahovat ***jméno a příjmení, adresu, kontaktní údaje*** (telefon nebo email) a **kategorii**, které se chcete zúčastnit (viz tabulka níže).
- Pokud přihlašujete někoho jiného než sebe, uveďte rovněž vaše kontaktní údaje.
- Přílohou přihlášky může být barevná fotografie výzdoby opatřená na rubové straně jménem a příjmením soutěžícího a datem pořízení fotografie.
- Přihláška musí obsahovat ***adresu a popis výzdoby*** (ulice a číslo domu, u bytových domů poschodí, druh a barvu vysázených květin nebo pnoucích dřevin aj., orientace k ulicím nebo významným bodům v okolí).
- Přihláška musí být doručena buď ***elektronicky*** na e-mail: ***rozkvetla.recice@seznam.cz***, v ***písemné podobě*** prostřednictvím pošty nebo ***osobně*** podáním do podatelny Městského úřadu na adrese: *náměstí Jaromíra Hrubého 64, Kard. Řečice 378 21.*
- Přihlášky posílejte v průběhu léta, nejpozději však do: **31. 08. 2020**
- Přihlášením do soutěže *souhlasíte se zpracováním vašich osobních údajů*, které budou využity *pouze* pro účely této soutěže!)
- Případné dotazy můžete pokládat na e-mail rozkvetla.recice@seznam.cz nebo telefonicky na podatelnu městského úřadu (384 383 031).

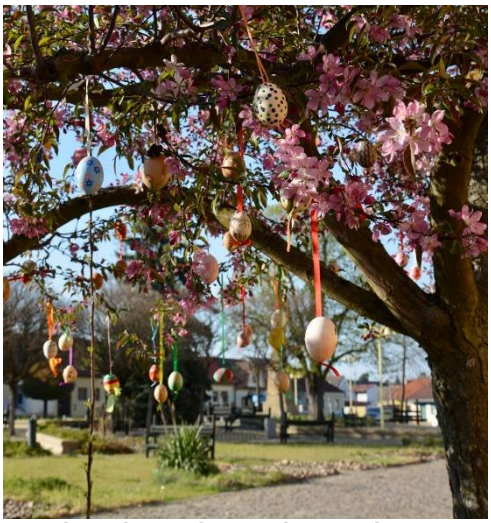
Kategorie:

1. Truhlíky v Kardašově Řečici
2. Předzahrádky v Kardašově Řečici
3. Truhlíky v Nítovicích
4. Předzahrádky v Nítovicích
5. Truhlíky v Mnichu
6. Předzahrádky v Mnichu

Žáci 9. třídy řečické základní školy. Zleva: Matěj Pán, Lucie Kamešová, Adam Fittl, Jana Landsteinová, třídní učitelka Jana Sobotková, Eliška Fialová a za ní Andrea Čápová, Nela Píglová. Dále Eliška Svobodníková a za ní Bohdan Burtyn, Nikola Štroufová, vpravo Markéta Musilová, Iveta Kosinová a za nimi Jan Palataš a Teodor Kopecký. Vpravo Václav Pravda, Radim Janák, Marie Frýdlová, Adam Bašta, Adam Toman a Daniel Novák. Na fotografii chybí: Michaela Rýparová, Eliška Marsová, Iveta Bartošová, Karolína Tomšů, Bára Sekelská a Matěj Žák.

OP Slavia K. Řečice s novými dresy (foto: M. Městecká) a vpravo velikonoční „kraslicovník“ na náměstí Jaromíra Hrubého, který jsme si společně, z iniciativy základní školy, ozdobili kraslicemi (foto: N. Semerád)

Společenská místnost v nové hasičské zbrojnici a stříhání pásky při slavnostním otevírání zbrojnice. – zleva starosta SDH K. Řečice T. Tourek, místopředseda senátu M. Štěch, starosta K. Řečice P. Nekut, náměstek hejtmanky P. Hroch a starosta J. Hradce S. Mrvka. (foto: N. Semerád)

Nová hasičská zbrojnice v Kardašově Řečici byla slavnostně otevřena v sobotu 13. června (foto: N. Semerád).

Rozkvetlé město – vlevo záhonky na náměstí J. Hrubého, vpravo sakurová alej ve Smetanově ulici (foto: N. Semerád).

Dětský den 2020 proběhl v sobotu 6. června na fotbalovém hřišti za účasti fotbalového klubu, modelářů a hasičů (foto: N. Semerád).